

Euroopan unionin virallinen lehti

C 114 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta

4. toukokuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

III Valmistelevat säädökset

Neuvosto

2010/C 114 E/01	Neuvoston kanta (EU) N:o 2/2010 ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta Vahvistettu neuvostossa 22 päivänä helmikuuta 2010 ⁽¹⁾	1
2010/C 114 E/02	Neuvoston kanta (EU) N:o 3/2010 ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta Vahvistettu neuvostossa 1 päivänä maaliskuuta 2010 ⁽¹⁾	17

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

III

(Valmistelevat säädökset)

NEUVOSTO

NEUVOSTON KANTA (EU) N:o 2/2010 ENSIMMÄISESSÄ KÄSITTELYSSÄ

vahvistama kanta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta

Vahvistettu neuvostossa 22 päivänä helmikuuta 2010

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 114 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

tavaraliikenteen osalta olennaisena osana tavoitteeseen
toteuttaa kestävä liikkuvuus.

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopi-
muksen ja erityisesti sen 91 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian sekä Euroopan unionin kestävä kehityksen strategian mukaisesti rautateiden sisämarkkinoiden perustaminen kuuluu erityisesti

⁽¹⁾ EYVL C 317, 23.12.2009, s. 94.

⁽²⁾ EYVL C 79, 27.3.2010, s. 45.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston kanta, annettu ... 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin kanta, annettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- (2) Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/440/ETY ⁽⁴⁾ ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä 26 päivänä helmikuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/14/EY ⁽⁵⁾ ovat olleet tärkeitä vaiheita rautateiden sisämarkkinoiden toteuttamisessa.

- (3) Jotta 1 päivänä tammikuuta 2007 kilpailulle avatut rautateiden kansainväliset ja kansalliset tavaraliikennepalvelut voisivat kilpailla muiden liikennemuotojen kanssa, niitä varten on muodostettava korkealaatuinen ja riittävästi rahoitettu rautateiden infrastruktuuri, jossa tavaraliikennepalvelut voidaan suorittaa moitteettomissa olosuhteissa sekä reittinopeuden että matka-aikojen kannalta, ja niiden on oltava luotettavia, eli suoritettavan palvelun on täysin vastattava rautatieyritysten kanssa tehtyjä sopimuksia.

- (4) Tavaraliikennemarkkinoiden avaaminen on mahdollistanut uusien liikenteenharjoittajien tulon rautatieverkkoon. Verkon käytön optimoimiseksi ja sen käyttövarmuuden takaamiseksi on asianmukaista ottaa käyttöön lisämenettelyjä, joilla lujitetaan yhteistyötä kansainvälisten tavarajunareittien jaossa infrastruktuurin haltijoiden välillä.

⁽⁴⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29.

- (5) Neuvosto totesi 7 ja 8 päivänä huhtikuuta 2008 pide-
tyssä istunnossaan, että infrastruktuurin tehokasta käyttöä
on edistettävä ja että rautateiden infrastruktuurikapasi-
teettia on tarvittaessa lisättävä yhteisön tasolla ja kansal-
lisella tasolla toteutettavilla toimenpiteillä ja ennen kaik-
kea säädöksillä.
- (6) Tässä yhteydessä infrastruktuurin käyttöedellytyksiä voi-
taisiin parantaa perustamalla kansainvälisiä rautatiekäytä-
viä kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaiselle rau-
tatieverkolle, jossa tavarajunat voivat liikennöidä moit-
teettomissa olosuhteissa ja siirtyä helposti yhdestä kansal-
lisesta verkosta toiseen.
- (7) Jo toteutetut rautateiden infrastruktuuria koskevat aloit-
teet osoittavat, että yhden tai useamman selkeästi yksilöi-
dyn tavaraliikennemarkkinasegmentin erityistarpeisiin
vastaavien kansainvälisten rautatiekäytävien perustaminen
on paras tapa perustaa kansainvälisiä rautatiekäytäviä kil-
pailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaiselle rautatie-
verkolle.
- (8) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa direktiivissä 91/440/ETY ja
direktiivissä 2001/14/EY säädettyihin infrastruktuurin
haltijoiden sekä soveltuvin osin direktiivin 2001/14/EY
14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen käyttöoikeuden
myöntävien elinten oikeuksiin ja velvoitteisiin. Mainitut
säädökset pysyvät voimassa, mukaan lukien tavaraliiken-
nekäytäviä koskevat säännökset ja erityisesti infrastruk-
tuurin haltijoiden oikeus evätä tai hyväksyä muiden oi-
keushenkilöiden kuin rautatieyritysten esittämät kapasi-
teettia koskevat hakemukset.
- (9) Kansainväliset rautatiekäytävät kilpailukykyisen tavarali-
ikenteen eurooppalaiselle rautatieverkolle olisi perustet-
tava Euroopan laajuisen liikenneverkon, jäljempänä
'TEN-T', ja/tai Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestel-
män, jäljempänä 'ERTMS', käytävät huomioon ottaen. Sen
vuoksi on tarpeen koordinoita verkkojen kehittäminen,
erityisesti siltä osin kuin on kyse rautateiden tavaraliiken-
teen kansainvälisten käytävien yhdistämisestä olemassa
oleviin TEN-T- tai ERTMS-käytäviin. Lisäksi unionin ta-
solla olisi vahvistettava yhdenmukaiset säännöt näille ta-
varaliikenteen käytäville. Tarvittaessa näiden käytävien
perustamiselle olisi myönnettävä rahoitusta TEN-T-ohjel-
masta, tutkimusohjelmista ja Marco Polo -ohjelmasta sekä
muista unionin politiikoista ja rahastoista, kuten Euroo-
pan aluekehitysrahastosta tai koheesiorahastosta.
- (10) Kunkin tavaraliikennekäytävän osalta olisi varmistettava
asianomaisten jäsenvaltioiden ja infrastruktuurin haltijoi-
den välinen moitteeton koordinointi, annettava rautatei-
den tavaraliikenteelle riittävä etusija, muodostettava te-
hokkaat ja riittävät yhteydet muihin liikennemuotoihin
sekä luotava suotuisat edellytykset kilpailun kehittämiseksi
rautateiden tavaraliikennepalvelujen tarjoajien välillä.
- (11) Tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti perustettujen ta-
varaliikennekäytävien lisäksi uusien tavaraliikennekäytä-
vien perustamista olisi tutkittava, ja ne olisi hyväksyttävä
unionin tasolla noudattaen selkeästi määriteltyjä ja avoi-
mia menettelyjä sekä vaatimuksia, joissa jäsenvaltioille ja
infrastruktuurin haltijoille jätetään riittävästi liikkumava-
raa päätöksenteon ja hallinnoinnin suhteen, jotta ne voi-
vat ottaa huomioon erityisiä tavaraliikennekäytäviä, esi-
merkiksi ERTMS, RailNetEurope, jäljempänä 'RNE', ja
TEN-T, koskevat olemassa olevat aloitteet ja toteuttaa
toimenpiteitä niiden erityistarpeiden mukaisesti.
- (12) Jäsenvaltioiden ja infrastruktuurin haltijoiden välisen
koordinaation edistämiseksi olisi perustettava kutakin ta-
varaliikennekäytävää varten asiaankuuluva hallintora-
kenne ottaen huomioon tarve välttää päällekkäisyys jo
olemassa olevien hallintorakenteiden kanssa.
- (13) Markkinoiden tarpeisiin vastaamiseksi tavaraliikennekäy-
tävän perustamismenettelyt olisi esitettävä täytäntöönpa-
nosuunnitelmassa, jossa olisi eriteltävä rautateiden tava-
riliikenteen kuljetussuorituksen parantamiseen tähtäävät toi-
met ja niiden täytäntöönpanoa koskeva aikataulu. Lisäksi
tavaraliikennekäytävää todennäköisesti käyttäviä hakijoita
on kuultava säännöllisesti hallintoneuvoston määrittele-
miä menettelyjä noudattaen, jotta varmistetaan, että tava-
riliikennekäytävän perustamiseksi suunnitellut tai toteu-
tetut toimet vastaavat kaikkien tavaraliikennekäytävän
käyttäjien tarpeita tai odotuksia.
- (14) Olisi myös katsottava tarpeelliseksi kehittää yhdistetyn
tavaraliikenteen terminaleja tukemaan rautateiden tava-
riliikennekäytävien perustamista unionissa.
- (15) Tavaraliikennekäytävällä käytettävissä olevan infrastruk-
tuurikapasiteetin yhdenmukaisuuden ja jatkuvuuden var-
mistamiseksi olisi tavaraliikennekäytävään tehtäviä inves-
tointeja koordinoitava asianomaisten jäsenvaltioiden ja
infrastruktuurin haltijoiden välillä ja ne olisi suunniteltava
tavaraliikennekäytävän tarpeita vastaavalla tavalla. Inves-
toinnin toteuttamisaikataulu olisi julkaistava sen varmis-
tamiseksi, että tieto saavuttaa hakijat, jotka voivat toimia
käytävällä. Investoinnin kohteisiin olisi kuuluttava yhä-
teentoimivien järjestelmien kehittämiseen ja junakapasi-
teetin lisäämiseen tähtäävät hankkeet.
- (16) Samoista syistä kaikki infrastruktuuriin ja sen laitteistoon
liittyvä työ, joka saattaisi rajoittaa tavaraliikennekäytävällä
käytettävissä olevaa kapasiteettia, olisi myös koordinoi-
tava tavaraliikennekäytävän tasolla, ja siitä olisi laadittava
ajantasaistettuja julkaisuja.
- (17) Jotta rautateiden kansainvälisten tavaraliikennepalvelujen
infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeutta koskevien hake-
musten jättämistä voitaisiin helpottaa, on aiheellista
osoittaa tai perustaa keskitetty palvelupiste kullekin tava-
riliikennekäytävälle. Tällöin olisi nojaututtava jo tehtyi-
hin aloitteisiin ja ennen kaikkea RNE:n, joka on elin, joka
toimii infrastruktuurin haltijoiden koordinoitavilaineen
ja tarjoaa palveluja kansainvälisille tavaraliikenneryityk-
sille, käynnistämiin aloitteisiin.

- (18) Tavaraliikennekäytävien hallinnointiin olisi kuuluttava myös menettelyjä infrastruktuurikapasiteetin jakamiseksi kyseisillä käytävillä liikennöiville kansainvälisille tavarajunille. Näissä menettelyissä olisi huomioitava muiden liikennelajien, myös henkilöliikenteen, kapasiteetin tarve.
- (19) Rautateiden infrastruktuurin paremman käytön varmistamiseksi on tarpeen koordinoita kyseisen infrastruktuurin ja terminaalien toiminta tavaraliikennekäytävällä.
- (20) Ensisijaisuussäännöt voivat myös tarkoittaa ensisijaisia tavoitteita kunkin jäsenvaltion tilanteen mukaisesti.
- (21) Tavaraliikennekäytävällä liikennöivien tavarajunien olisi mahdollisuuksien mukaan voitava liikennehäiriöiden sattuessa liikennöidä riittävän täsmällisesti ottaen huomioon kaikkien liikennelajien tarpeet.
- (22) Jotta tavaraliikennekäytävän perustamiseen tähtäävistä toimista saatava hyöty voitaisiin arvioida objektiivisesti, olisi valvottava tavaraliikennekäytävällä tarjottujen tavaraliikennepalvelujen kuljetussuoritetta ja julkaistava säännöllisesti laatuselvityksiä. Kuljetussuorituksen arvioimisessa olisi otettava huomioon tavaraliikennekäytävän käyttäjille suoritettujen tyytyväisyystutkimuksen tulokset.
- (23) Kansainvälisen rautatieliikenteen palvelujen syrjimättömän saatavuuden takaamiseksi on tarpeen varmistaa tehokas koordinoitu tavaraliikennekäytävän eri verkko-osuuksista vastaavien sääntelyelinten välillä.
- (24) Kaikkien pääasiallisten infrastruktuurien käyttöä tavaraliikennekäytävässä koskeviin tietoihin tutustumisen helpottamiseksi ja syrjimättömän pääsyn varmistamiseksi mainittuun käytävään hallintoneuvoston olisi laadittava, säännöllisesti päivitettävä ja julkaistava kaikki nämä tiedot sisältävä asiakirja.
- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on tavaraliikennekäytävistä koostuvan kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisen rautatieverkon perustaminen, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (26) Investointien koordinoinnin, kapasiteetin hallinnan ja liikenteenohjauksen osalta olisi otettava käyttöön sellaisten infrastruktuurin haltijoiden, joiden on tarjottava laadukkaita palveluja tavaraliikenneyrityksille kansainvälisellä rautatiekäytävällä, väliseen yhteistyöhön perustuvat oikeudenmukaiset säännöt.
- (27) Koska kansainvälisten junien on liikennöitävä useista tässä asetuksessa määritellyistä käytävistä koostuvilla rei-

teillä, näiden käytävien infrastruktuurin haltijat voivat myös koordinoita toimintansa varmistaakseen kyseisten käytävien kapasiteetin saatavuuden, liikenteen sujuvuuden ja ensisijaisuussääntöjen johdonmukaisen soveltamisen eri liikennelajeihin liikennehäiriöiden sattuessa.

- (28) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (29) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti liitteen II mukauttamisen osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan kuulee asiantuntijoita Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan täytäntöönpanosta 9 päivänä joulukuuta 2009 annetussa komission tiedonnannossa esitettyjen sitoumusten mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISTÄ

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisen rautatieverkon kansainvälisten rautatiekäytävien perustamiselle ja organisoinnille. Siinä vahvistetaan tavaraliikennekäytävien valintaa, organisointia ja hallinnointia koskevat säännöt.

2. Tätä asetusta sovelletaan rautateiden infrastruktuurin hallinnointiin ja käyttöön tavaraliikennekäytävissä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan direktiivin 2001/14/EY 2 artiklan määritelmiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'tavaraliikennekäytävällä' kaikkia jäsenvaltioissa ja tarvittaessa kolmansissa Euroopan maissa olevia määritettyjä rautateitä, jotka yhdistävät terminaleja tavaraliikennekäytävän pääreitinvarellalla, mukaan lukien rautatieinfrastruktuuri ja sen laitteisto, järjestelyratapihat ja junanmuodostuslaitteet sekä tarvittaessa kiertoreitit;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) 'täytäntöönpanosuunnitelmalla' asiakirjaa, jossa esitetään keinot ja strategia, jotka asianomaiset osapuolet aikovat panna täytäntöön toteuttaakseen tietyn ajanjakson aikana tavaraliikennekäytävän perustamiseksi tarvittavat riittävät toimet;
- c) 'terminaalilla' tavaraliikennekäytävällä sijaitsevaa järjestelmää, joka on järjestetty erityisesti sitä varten, että tavarajunat voidaan lastata ja/tai purkaa ja rautateiden tavaraliikennepalvelut voidaan yhdistää maantie-, meri-, sisävesi- ja ilmaliikennepalveluihin ja että tavarajunia voidaan muodostaa tai niiden kokoonpanoa muuttaa ja että tarvittaessa voidaan suorittaa rajamenettelyjä kolmansien Euroopan maiden vastaisilla rajoilla.

II LUKU

KILPAILUKYKYISEN TAVARALIIKENTEN KANSAINVÄLISTEN RAUTATIELIIKENNEKÄYTVIEN MÄÄRITTÄMINEN JA HALLINNOINTI

3 artikla

Ensimmäisten tavaraliikennekäytävien määrittäminen

1. Liitteessä I tarkoitetut jäsenvaltiot perustavat viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*) tavaraliikennekäytävät kyseisessä liitteessä vahvistettuja pääreittejä noudattaen. Asianomaiset jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle tavaraliikennekäytävien perustamisesta.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, liitteessä I olevissa 3, 5 ja 8 kohdassa tarkoitettua pääreittiä noudattavat tavaraliikennekäytävät perustetaan viimeistään ... päivänä ... kuuta ... (**).

4 artikla

Muiden tavaraliikennekäytävien valinta

1. Kaikki jäsenvaltiot, joilla on rautatieraja toisen jäsenvaltion kanssa, osallistuvat vähintään yhden tavaraliikennekäytävän perustamiseen, ellei velvoitetta ole jo täytetty 3 artiklan nojalla.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on jäsenvaltion pyynnöstä osallistuttava kyseisessä kohdassa tarkoitetun tavaraliikennekäytävän perustamiseen tai olemassa olevan käytävän jatkamiseen, jotta naapurijäsenvaltio voi täyttää kyseisen kohdan mukaisen veloitteensa.
3. Jos jäsenvaltio katsoo, että tavaraliikennekäytävän perustaminen ei olisi tavaraliikennekäytävää todennäköisesti käyttävien hakijoiden edun mukaista tai että se ei toisi merkittäviä sosioekonomisia etuja tai että se aiheuttaisi suhteetonta rasitetta, asianomainen jäsenvaltio ei ole velvoitettu osallistumaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, mikäli komissio näin päättää 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa

(*) Lisätään päivämäärä, joka on kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta

(**) Lisätään päivämäärä, joka on viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 91/440/ETY 7 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita.

4. Jäsenvaltio ei ole velvoitettu osallistumaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, jos sen rataverkon raideleveys eroaa unionin pääasiallisen rataverkon raideleveydestä.

5. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi asianomaisten jäsenvaltioiden on infrastruktuurin haltijoita ja asianomaisia hakijoita kuultuaan ehdotettava viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (***) yhdessä komissiolle tavaraliikennekäytävien perustamista, ottaen huomioon liitteessä II vahvistetut vaatimukset.

6. Komissio tutkii 5 kohdassa tarkoitettua tavaraliikennekäytävän tai -käytävien perustamista koskevat ehdotukset ja tekee 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua ehdotuksen toimittamisesta päätöksen siitä, onko ehdotus tämän artiklan mukainen.

7. Asianomaisten jäsenvaltioiden on perustettava tavaraliikennekäytävä viimeistään kolmen vuoden kuluttua 6 kohdassa tarkoitettua komission päätöksestä.

8. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti liitteen II mukauttamisen osalta. Valmistellessaan tässä kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä komissio noudattaa direktiivin 2001/14/EY ja rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä (uudelleen laadittu toisinto) 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/57/EY⁽¹⁾ säännöksiä sekä ottaa erityisesti huomioon yhteentoimivien järjestelmien käyttöä koskevan suunnitelman, rautatiejärjestelmän ja TEN-T:n kehityksen sekä erityisesti ERTMS:n täytäntöönpanon, samoin kuin tavaraliikenne-markkinoiden kehityksen, mukaan lukien vuorovaikutus muiden liikennemuotojen kanssa.

Tässä kohdassa tarkoitettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 20, 21 ja 22 artiklassa säädettyä menettelyä.

5 artikla

Tavaraliikennekäytävien muuttaminen

1. Edellä 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja tavaraliikennekäytäviä voidaan muuttaa asianomaisten jäsenvaltioiden komissiolle toimittaman yhteisen ehdotuksen perusteella, kun infrastruktuurin haltijoita ja asianomaisia hakijoita on kuultu.
2. Komissio tekee ehdotuksesta päätöksen 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen ottaen huomioon liitteessä II vahvistetut vaatimukset.

(***) Lisätään päivämäärä, joka on kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

⁽¹⁾ EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1.

6 artikla

Sovittelu

Jos kaksi tai useampi asianomaisista jäsenvaltioista ei pääse yhteisymmärrykseen tavaraliikennekäytävän perustamisesta tai muuttamisesta niiden alueella sijaitsevan rautatieinfrastruktuurin osalta, komissio kuulee jonkin asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä 19 artiklassa tarkoitettua komiteaa tässä asiassa. Komission lausunto toimitetaan asianomaisille jäsenvaltioille. Asianomaisten jäsenvaltioiden on otettava tämä lausunto huomioon ratkaisun saavuttamiseksi ja tehtävä päätös yhteisymmärryksessä.

7 artikla

Tavaraliikennekäytävien hallinnointi

1. Asianomaiset jäsenvaltiot perustavat kutakin tavaraliikennekäytävää varten johtokunnan, joka vastaa tavaraliikennekäytävän yleisten tavoitteiden määrittelystä, valvonnasta sekä 8, 10 ja 23 artiklassa nimenomaisesti säädettyjen toimenpiteiden toteuttamisesta. Johtokunta muodostuu asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisten edustajista.

2. Asianomaiset infrastruktuurin haltijat ja tarvittaessa direktiivin 2001/14/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut käyttöoikeuden myöntävät elimet perustavat kutakin tavaraliikennekäytävää varten hallintoneuvoston, joka vastaa tämän artiklan 6 kohdassa sekä tämän asetuksen 8 ja 10 artiklassa, 12 artiklan 1 kohdassa, 13 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa, 15 artiklan 1 kohdassa, 16 artiklassa sekä 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa nimenomaisesti säädettyjen toimenpiteiden toteuttamisesta. Hallintoneuvosto muodostuu infrastruktuurin haltijoiden edustajista.

3. Johtokunta tekee päätöksensä asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisten edustajien yhteisymmärryksen pohjalta.

4. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä, mukaan lukien sen oikeudellista asemaa, varoja ja henkilöstöä koskevat päätökset, asianomaisten infrastruktuurin haltijoiden yhteisymmärryksen pohjalta.

5. Johtokunnan ja hallintoneuvoston vastuualueet eivät vaihda direktiivin 91/440/ETY 4 artiklan 2 kohdan mukaiseen infrastruktuurin haltijoiden riippumattomuuteen.

6. Hallintoneuvosto perustaa tavaraliikennekäytävän terminaalien haltijoista ja omistajista koostuvan neuvoa-antavan ryhmän. Tämä neuvoa-antava ryhmä voi antaa lausunnon kaikista hallintoneuvoston ehdotuksista, jotka vaikuttavat suoraan terminaalien investointeihin ja hallinnointiin. Neuvoa-antava ryhmä voi antaa lausuntoja myös omasta aloitteestaan. Hallintoneuvosto ottaa nämä lausunnot huomioon.

8 artikla

Tavaraliikennekäytäväsuunnitelman täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Hallintoneuvosto laatii täytäntöönpanosuunnitelman ja toimittaa sen johtokunnalle hyväksyttäväksi. Tähän suunnitelmaan sisältyy:

- a) kuvaus tavaraliikennekäytävän ominaisuuksista, pullonkaulat mukaan lukien, ja tavaraliikennekäytävän perustamiseksi tarvittavia toimenpiteitä koskeva ohjelma;
- b) 3 kohdassa tarkoitettujen kuljetus- ja liikennetutkimuksen olennaiset osat;
- c) tavaraliikennekäytävien tavoitteet, erityisesti tavaraliikennekäytävän kuljetussuoritetavoite, joka ilmaistaan palvelun laadun ja tavaraliikennekäytävän kapasiteettina 17 artiklan säännösten mukaisesti;
- d) 10 artiklassa tarkoitettu investointisuunnitelma; ja
- e) toimenpiteet 11–17 artiklan säännösten täytäntöönpanemiseksi.

2. Hallintoneuvosto tarkistaa täytäntöönpanosuunnitelmaa määräajoin ottaen huomioon sen täytäntöönpanossa saavutetun edistyksen, rautateiden tavaraliikennemarkkinat tavaraliikennekäytävällä ja 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden mukaisesti mitatun kuljetussuoritteen.

3. Hallintoneuvosto suorittaa määräajoin kuljetus- ja liikennetutkimuksen, joka koskee liikenteen todettua ja oletettua kehitystä tavaraliikennekäytävällä ja kattaa sekä tavaraliikenteen että henkilöliikenteen eri liikennelajit.

4. Täytäntöönpanosuunnitelmassa otetaan huomioon terminaalien kehittäminen, jotta ne olisivat tavaraliikennekäytävällä harjoitettavan rautateiden tavaraliikenteen tarpeiden mukaiset.

9 artikla

Hakijoiden kuuleminen

Hallintoneuvosto ottaa käyttöön kuulemismenettelyt, jotta hakijat, jotka todennäköisesti käyttävät tavaraliikennekäytävää, voisivat osallistua asianmukaisella tavalla. Se varmistaa erityisesti, että hakijoita kuullaan ennen kuin 8 artiklassa tarkoitettu täytäntöönpanosuunnitelma toimitetaan johtokunnalle.

III LUKU

TAVARALIIKENNEKÄYTÄVÄÄN TEHTÄVÄT INVESTOINNIT

10 artikla

Investointien suunnittelu

1. Hallintoneuvosto laatii investointisuunnitelman ja tarkistaa sitä määräajoin sekä toimittaa sen johtokunnalle hyväksyttäväksi. Tähän suunnitelmaan sisältyy:

- a) luettelo suunnitelluista hankkeista, joiden tavoitteena on tavaraliikennekäytävällä sijaitsevan rautatieinfrastruktuurin ja sen laitteiston laajentaminen, uudistaminen tai uudelleenjärjestäminen, sekä asiaankuuluvat rahoitustarpeet ja -lähteet;

- b) tavaraliikennekäytävällä sijaitsevien yhteentoimivien järjestelmien käyttöä koskeva suunnitelma, joka vastaa direktiivissä 2008/57/EY määriteltyjä verkkojen yhteentoimivuuden olennaisia vaatimuksia ja teknisiä eritelmiä. Tämä suunnitelma pohjautuu yhteentoimivien järjestelmien käyttöä koskevaan kustannus-hyötyanalyysiin;
- c) tavaraliikennekäytävällä liikennöivien tavarajunien kapasiteetin hallintaa koskeva suunnitelma. Tämä suunnitelma voi perustua siihen, että lisätään tavaraliikennekäytävällä liikennöiville junille sallittua pituutta, kuormautettumaa tai akselipainoa; ja
- d) soveltuvin osin viittaus unionin rahoitusohjelmissä suunniteltuun unionin rahoitusosuuteen.

2. Tämän artiklan soveltaminen ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan rautatieinfrastruktuurin suunnittelun ja rahoituksen osalta.

11 artikla

Töiden koordinointi

Asianomaiset infrastruktuurin haltijat koordinoivat ja julkaisevat asianmukaisella tavalla ja aikavälillä aikataulusuunnitelmansa, jotka koskevat kaikkia sellaisia infrastruktuuriin ja sen laitteistoon tehtäviä töitä, jotka rajoittaisivat tavaraliikennekäytävän käytettävissä olevaa kapasiteettia.

LUKU IV

TAVARALIIKENNEKÄYTÄVÄN HALLINNOINTI

12 artikla

Keskitetty palvelupiste infrastruktuurikapasiteettia koskeville hakemuksille

1. Tavaraliikennekäytävän hallintoneuvosto nimeää tai perustaa infrastruktuurin haltijoiden välisen yhteistyön kautta yhteisen elimen ja/tai tietojärjestelmän, jonka avulla hakijat voivat yhdessä paikassa ja yhdellä kertaa pyytää infrastruktuurikapasiteettia vähintään yhden rajan tavaraliikennekäytävällä ylittävälle tavarajunille, jäljempänä 'keskitetty palvelupiste'.
2. Keskitetty palvelupiste antaa myös perustietoa infrastruktuurikapasiteetin jakamisesta, 16 artiklassa tarkoitetut tiedot mukaan lukien.
3. Keskitetty palvelupiste toimittaa kaikki infrastruktuurikapasiteettia koskevat hakemukset viipymättä toimivaltaisille infrastruktuurin haltijoille ja tarvittaessa direktiivin 2001/14/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille käyttöoikeuden myöntäville elimille, jotka tekevät hakemusta koskevan päätöksen kyseisen direktiivin 13 artiklan ja III luvun mukaisesti.
4. Keskitetty palvelupiste toimii avoimesti ja syrjimättömästi. Toiminta tapahtuu sääntelyviranomaisten valvonnassa 18 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Tavarajunille myönnettävä kapasiteetti

1. Jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä määritellään puitteet infrastruktuurikapasiteetin jakamiselle tavaraliikennekäytävällä direktiivin 2001/14/EY 14 artiklan 1 kohdassa määritellyn toimivaltansa mukaisesti.
2. Hallintoneuvosto arvioi tavaraliikennekäytävällä liikennöiville tavarajunille jaettavaan kapasiteetin tarpeen ottaen huomioon tämän asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kuljetus- ja liikennetutkimuksen, aikaisempiin ja nykyisiin liikenteen aikatauluihin liittyvät infrastruktuurikapasiteettia koskevat hakemukset sekä puitesopimukset.
3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvion perusteella tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijat määrittelevät ja organisoivat yhdessä tavarajunien kansainväliset ennalta määrättyt reitit direktiivin 2001/14/EY 15 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja tunnustaen muun liikenteen, mukaan lukien henkilöliikenteen, kapasiteettitarpeet. Ennalta määrättyt reitit on julkaistava viimeistään kolme kuukautta ennen kuin direktiivin 2001/14/EY liitteessä III tarkoitettu määräaika kapasiteettihakemusten vastaanottamiselle päättyy. Useiden tavaraliikennekäytävien infrastruktuurin haltijat voivat tarvittaessa koordinoida kansainvälisiä ennalta määrättyjä reittejä, jotka tarjoavat kapasiteettia asianomaisilla tavaraliikennekäytävillä.
4. Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijat jakavat ennalta määrättyt reitit ensin vähintään yhden rajan ylittävälle tavarajunille.
5. Markkinatarpeiden ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua arvioinnin perusteella infrastruktuurin haltijat määrittelevät yhdessä varakapasiteetin tavaraliikennekäytävällä liikennöivä kansainvälisiä tavarajunia varten tunnustaen muun liikenteen, mukaan lukien henkilöliikenteen, kapasiteettitarpeet ja säilyttävät varakapasiteetin lopullisessa liikenteen aikataulussa, jotta ne voivat vastata nopeasti ja asianmukaisesti direktiivin 2001/14/EY 23 artiklassa tarkoitettuihin kapasiteettia koskeviin ad hoc -hakemuksiin. Tämä kapasiteetti pidetään varalla hallintoneuvoston päättämään, kapasiteetin käyttöönotolle aikataulussa varattua aikaa edeltävään määräaikaan saakka. Määräaika ei saa olla yli 90 päivää.
- Varakapasiteetti määritellään 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella. Tällainen varakapasiteetti annetaan käyttöön ainoastaan todellisten markkinatarpeiden perusteella.
6. Hallintoneuvosto edistää kapasiteetin jakamiseen tavaraliikennekäytävällä sovellettavien ensisijaisuussääntöjen koordinoimista.

7. Ellei kyseessä ole ylivoimainen este, tavaraliikenteen harjoittamiseen tämän artiklan nojalla myönnettyä reittiä ei voida peruuttaa alle kuukautta ennen liikenteen aikataulun mukaista ajankohtaa, paitsi jos asianomainen hakija antaa suostumuksen tällaiseen peruuttamiseen. Tässä tapauksessa asianomainen infrastruktuurin haltija pyrkii tarjoamaan hakijalle yhtä laadukkaan ja luotettavan reitin, joka hakijalla on oikeus hyväksyä tai hylätä. Tämä säännös ei vaikuta oikeuksiin, joita hakijalla voi olla direktiivin 2001/14/EY 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen nojalla.

8. Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijat ja 7 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu neuvoa-antava ryhmä ottavat käyttöön menettelyt varmistaakseen, että infrastruktuurin haltijat koordinoivat kapasiteetin jakoa mahdollisimman tehokkaasti sekä 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten että asianomaisten infrastruktuurin haltijoiden vastaanottamien hakemusten osalta. Tässä otetaan huomioon myös pääsy terminaalieihin.

9. Tämän artiklan 4 ja 8 kohdassa esitettyihin viittauksiin infrastruktuurin haltijoihin sisältyvät soveltuvin osin direktiivin 2001/14/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut käyttöoikeuden myöntävät elimet.

14 artikla

Liikenteenohjaus

1. Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijat ottavat käyttöön tavaraliikennekäytävän liikenteenohjausta koskevat koordinoitimenettelyt, ja ne voivat ottaa käyttöön useiden tavaraliikennekäytävien liikenteenohjausta koskevat koordinoitimenettelyt.

2. Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijat ja 7 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu neuvoa-antava ryhmä ottavat käyttöön menettelyt varmistaakseen, että rautatieinfrastruktuurin ja terminaalien välistä toimintaa koordinoidaan mahdollisimman tehokkaasti.

15 artikla

Liikenteenohjaus häiriöiden sattuessa

1. Hallintoneuvosto asettaa yhteiset täsmällisyystavoitteet ja/tai vahvistaa liikenteenohjausta koskevat suuntaviivat sellaisia tilanteita varten, joissa junien liikennöinti tavaraliikennekäytävällä häiriytyy.

2. Asianomaiset infrastruktuurin haltijat laativat ensisijaisuussääntöjä eri liikennelajien ohjaamiseksi kyseisen infrastruktuurin haltijan vastuulla olevan tavaraliikennekäytävän osalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten tavoitteiden ja/tai suuntaviivojen mukaisesti. Ensisijaisuussäännöt julkaistaan direktiivin 2001/14/EY 3 artiklassa tarkoitetussa verkkoselostuksessa.

3. Ensisijaisuussääntöjen vahvistamista koskevista periaatteista on määrättävä ainakin, että 13 artiklan 3 ja 5 kohdassa tarkoitettua liikenteen aikataulua noudattaville tavaraliikenteen junille myönnettyä reittiä ei pidä muuttaa, mikäli se suinkin on mahdollista. Ensisijaisuussääntöjen vahvistamista koskevista periaatteista on pyrittävä saamaan verkon yleinen palautumisaika mahdollisimman lyhyeksi kaikkien liikennelajien tarpeiden osalta. Infrastruktuurin haltijat voivat tätä tarkoitusta varten koordinoida eri liikennelajien välisen ohjauksen useilla tavaraliikennekäytävillä.

16 artikla

Tavaraliikennekäytävän käyttöedellytyksiä koskevat tiedot

Hallintoneuvosto laatii ja julkaisee jatkuvasti päivitetävän asiakirjan, jossa ovat:

- kaikki direktiivin 2001/14/EY 3 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittujen kansallisten verkkoselostusten sisältämät tiedot tavaraliikennekäytävästä;
- terminaaleja koskeva luettelo ja niiden ominaisuudet, erityisesti tiedot terminaaleihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja tavoista;
- tiedot 13 artiklan 8 kohdassa ja 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista menettelyistä; ja
- täytäntöönpanosuunnitelma.

17 artikla

Palvelun laatu tavaraliikennekäytävällä

1. Tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijoiden on edistettävä yhteensopivuutta direktiivin 2001/14/EY 11 artiklassa määriteltujen suorituskannustinjärjestelmien välillä.

2. Hallintoneuvosto seuraa tavaraliikennepalvelujen suorittamista tavaraliikennekäytävällä ja julkaisee seurannan tulokset vuosittain.

3. Hallintoneuvosto järjestää tavaraliikennekäytävien käyttäjille tyytyväisyystutkimuksen ja julkaisee sen tulokset kerran vuodessa.

18 artikla

Sääntelyelimet

1. Direktiivin 2001/14/EY 30 artiklassa tarkoitetut sääntelyelimet tekevät yhteistyötä seurattaessaan kilpailua tavaraliikennekäytävällä. Ne takaavat etenkin syrjimättömän pääsyn tavaraliikennekäytävälle ja toimivat kyseisen direktiivin 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina muutoksenhakueliminä. Ne vaihtavat keskenään infrastruktuurin haltijoilta ja muilta asiaankuuluvilta osapuolilta saatuja tarpeellisia tietoja.

2. Jos hakija tekee sääntelyelimelle valituksen rautateiden tavaraliikenteen kansainvälisistä palveluista tai jos sääntelyelin suorittaa oma-aloitteisen tutkimuksen, asianomaisen sääntelyelimen on kuultava kaikkien muiden sellaisten jäsenvaltioiden sääntelyelimiä, joiden kautta kyseisen tavarajunan kansainvälinen reitti kulkee, ja pyydettävä niiltä kaikki tarvittavat tiedot ennen päätöksensä tekemistä.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti kuullut sääntelyelimet antavat asianomaiselle sääntelyelimelle kaikki tiedot, joita niillä itsellään on oikeus pyytää kansallisen lainsäädäntönsä nojalla. Näitä tietoja saa käyttää ainoastaan valituksen käsittelyssä tai 2 kohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa.

4. Valituksen vastaanottanut tai oma-aloitteisen tutkimuksen käynnistänyt sääntelyelin siirtää tarvittaessa asiaankuuluvat tiedot toimivaltaiselle sääntelyelimelle, jotta tämä elin voisi toteuttaa asianosaisia koskevat toimenpiteet.

5. Direktiivin 2001/14/EY 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen infrastruktuurin haltijoiden edustajien on varmistettava, että kaikki tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valituksen käsittelyn tai tutkimuksen puitteissa tarvittavat ja sen jäsenvaltion, jossa edustaja toimii, sääntelyelimen pyytämät tiedot toimitetaan viipymättä. Tällä sääntelyelimellä on oikeus toimittaa tällaiset kyseistä kansainvälistä junareittiä koskevat tiedot tämän artiklan 2 kohdassa mainituille sääntelyelimille.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 91/440/ETY 11 a artiklassa tarkoitettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

20 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 4 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä viiden vuoden ajan tämän

asetuksen voimaantulosta lukien. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 21 artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 21 ja 22 artiklassa säädettyjä ehtoja.

21 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1 Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 20 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, ilmoittaa asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle viimeistään kuukautta ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

3. Peruuttamispäätös lopettaa päätöksessä mainitun säädösvallan siirron. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

22 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseistä päivää ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä, delegoitu säädös tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

23 artikla

Täytäntöönpanon seuranta

Edellä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu johtokunta esittää komissiolle kunkin tavaraliikennekäytävän perustamisesta lähtien joka toinen vuosi kyseisen käytävän täytäntöönpanosuunnitelman tulokset. Komissio tutkii nämä tulokset ja antaa suorittamansa tutkinnan tiedoksi 19 artiklassa tarkoitettulle komitealle.

24 artikla

Kertomus

Komissio tarkastelee säännöllisesti tämän asetuksen soveltamista. Se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ensimmäisen kerran viimeistään ... päivänä ... kuuta ... (*) ja tämän jälkeen joka kolmas vuosi.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

...

25 artikla

Siirtymäkauden toimenpiteet

Tätä asetusta ei sovelleta Kyproksen tasavaltaan ja Maltaan niin kauan, kuin niiden alueilla ei ole rautatiejärjestelmää.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana kahdentenkymmenentenä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Julkaiseminen

Tämä asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

...

(*) Lisätään päivämäärä, joka on viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta

LIITE I

Luettelo tavaraliikennekäytävien pääreiteistä

	Jäsenvaltiot	Pääreitit ⁽¹⁾
1.	BE, NL, DE, IT	Zeebrugge–Antwerpen/Rotterdam–Duisburg–[Basel]–Milano–Genova
2.	NL, BE, LU, FR	Rotterdam–Antwerpen–Luxemburg–Metz–Dijon–Lyon/[Basel]
3.	SE, DK, DE, AT, IT	Tukholma–Malmö–Kööpenhamina–Hampuri–Innsbruck–Verona–Palermo
4.	PT, ES, FR	Sines–Lissabon/Leixões –Madrid–San Sebastian–Bordeaux–Pariisi–Metz Sines–Elvas/Algeciras
5.	PL, CZ, SK, AT, IT, SI	Gdynia–Katowice–Ostrava/Žilina–Wien–Trieste/Koper
6.	ES, FR, IT, SI, HU	Almería–Valencia/Madrid–Zaragoza/ Barcelona–Marseille–Lyon–Torino–Udine–Trieste/ Koper–Ljubljana–Budapest–Zahony (Unkarin ja Ukrainan välinen raja)
7.	CZ, AT, SK, HU, RO, BG, EL	Praha–Wien/Bratislava–Budapest –Bukarest–Constanta –Vidin–Sofia–Thessaloniki–Ateena
8.	DE, NL, BE, PL, LT	Bremerhaven/Rotterdam/Antwerpen–Aachen/Berliini–Varsova–Terespol (Puolan ja Valko-Venäjän välinen raja)/Kaunas
9.	CZ, SK	Praha–Horni Lideč–Žilina–Košice–Čierna nad Tisou– (Slovakian ja Ukrainan välinen raja)

⁽¹⁾ "/" tarkoittaa vaihtoehtoisia reittejä.

LIITE II

4 ja 5 artiklan mukaisesti huomioon otettavat vaatimukset

- a) tavaraliikennekäytävän yhdenmukaisuus TEN-T:n, ERTMS-käytävien ja/tai RNE:ssä määriteltyjen käytävien kanssa;
- b) TEN-T- liikenneverkon ensisijaisten hankkeiden ⁽¹⁾ integrointi tavaraliikennekäytävään;
- c) tavaraliikennekäytävä kulkee vähintään kolmen jäsenvaltion tai, jos tavaraliikennekäytävän yhdistämien rautatieliikenteen terminaalien välinen etäisyys on yli 500 kilometriä, kahden jäsenvaltion alueen kautta;
- d) hakijoiden kiinnostus tavaraliikennekäytävää kohtaan;
- e) tavaraliikennekäytävän perustamisesta aiheutuvien sosioekonomisten kustannusten ja hyötyjen välinen tasapaino;
- f) kaikkien tavaraliikennekäytävien, joita jäsenvaltiot ovat ehdottaneet kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisen rautatieverkon perustamiseksi, välinen yhdenmukaisuus;
- g) hyvin toimivat yhteydet muihin liikennemuotoihin erityisesti riittävän terminaaliverkon johdosta, myös meri- ja sisävesisatamissa;
- h) soveltuvien osin paremmat yhteydet jäsenvaltioiden ja kolmansien naapurimaiden välillä.

⁽¹⁾ Ks. yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1692/96/EY (EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1) liite III.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio esitti 15. joulukuuta 2008 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009.

Neuvosto pääsi 11. kesäkuuta 2009 poliittiseen yhteisymmärrykseen asetusehdotuksesta.

Neuvosto vahvisti 22. helmikuuta 2010 ensimmäisen käsittelyn kantansa tavallisessa lainsäätämisyksityksessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan mukaisesti.

Käsittelyn yhteydessä neuvosto otti huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾ ja alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾.

II NEUVOSTON ENSIMMÄISEN KÄSITTELYN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Komissio antoi 15. joulukuuta 2008 ehdotuksen asetukseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta. Asetusehdotuksen tarkoituksena on perustaa kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalainen rautatieverkko, joka muodostuu kansainvälisistä käytävistä, jotka tarjoavat liikenteenharjoittajille tehokkaan ja korkealaatuisen tavarakuljetusinfrastruktuurin. Tämän seurauksena rautateiden liikenteenharjoittajien olisi pystyttävä tarjoamaan tehokasta korkealaatuista palvelua ja parantamaan kilpailukykyään tavaraliikennemarkkinoilla. Tätä varten ehdotuksessa esitetään tavaraliikennekäytävien perustamista ja muuttamista koskevat säännöt, niiden organisointi ja hallinnointi sekä toimenpiteet tavaraliikennekäytävien, investointien suunnittelun sekä kapasiteetin hallinnan ja liikenteenohjauksen toteuttamiseksi.

Neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta muodostaa yhtenäiset puitteet kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisen rautatieverkon perustamiselle. Siinä kaavaillussa yksinkertaisemmassa menettelyssä ensimmäiset tavaraliikennekäytävät perustetaan käytävien pääreittejä koskevan luettelon perusteella. Seläisten jäsenvaltioiden, joita ei mainita asetuksen liitteessä I ja jotka perustavat tavaraliikennekäytäviä myöhemmin, olisi laadittava tämä ensimmäinen luettelo. Neuvoston lähestymistavassa poikkeukset ovat mahdollisia. Sillä parannetaan myös tavaraliikennekäytävien hallinnoinnin rakennetta. Lisäksi neuvosto hyväksyi, että tavarajunareittihakemuksia koskevasta järjestelmästä tehdään joustavampi lisäämällä infrastruktuurin haltijoiden välistä yhteistyötä.

2. Keskeiset kysymykset

i) Tavaraliikennekäytävien valinta

Komissio ehdotti menettelyä, jossa kunkin jäsenvaltion olisi perustettava vähintään yksi käytävä yhden tai useamman muun asianomaisten jäsenvaltion kanssa. Lisäksi joidenkin jäsenvaltioiden olisi perustettava vähintään kaksi tai kolme käytävää kyseisten jäsenvaltioiden rautateiden tavaraliikenteen tonnikilometreinä ilmaistun vuosittaisen kuljetussuorituksen perusteella.

Neuvosto hyväksyi toisenlaisen ratkaisun, jossa ensimmäiset tavaraliikennekäytävät perustetaan tiettyjä määräraajoja noudattaen asetuksen liitteessä I olevan käytävien pääreittejä koskevan luettelon perusteella ja jossa jäsenvaltiot, joita ei mainita kyseisessä luettelossa, veloitetaan osallistumaan vähintään yhden tavaraliikennekäytävän perustamiseen. Jäsenvaltioiden on myös osallistuttava käytävän perustamiseen tai olemassa olevan käytävän jatkamiseen sen takaamiseksi, että naapurijäsenvaltio täyttää veloitteen perustaa vähintään yksi tavaraliikennekäytävä.

Edellä esitettyyn ratkaisuun sisältyy kaksi mahdollista poikkeusta veloitteesta osallistua tavaraliikennekäytävän perustamiseen. Ensimmäinen poikkeus olisi perusteltua tiettyjen edellytysten täytyessä, kuten silloin, kun käytävän perustaminen ei kiinnosta tarpeeksi käytävää potentiaalisesti käyttäviä hakijoita, se ei tuota sosioekonomisia etuja tai aiheuttaa suhteettoman rasitteen. Tämä poikkeus edellyttää komiteamenettelyä noudattaen tehtävää komission päätöstä. Toista poikkeusta voitaisiin soveltaa jäsenvaltioon, jonka rataverkon raideleveys eroaa unionin pääasiallisen rataverkon raideleveydestä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 15. heinäkuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

Euroopan parlamentti teki seuraavat tarkistukset komission ehdotukseen:

- tavaraliikennekäytävän olisi yhdistettävä vähintään kaksi jäsenvaltiota ja sen olisi oltava yhteensopiva Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) tai Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) liikennekäytävien kanssa. Tarvittaessa tietyt TEN-T-verkkoon kuulumattomat merkittävän tai potentiaalisesti merkittävän tavaraliikenteen reittiosuudet voisivat olla osa tavaraliikennekäytävää;
- jäsenvaltiot, joita asia koskee, päättävät tavaraliikennekäytävän perustamisesta tai muuttamisesta sen jälkeen, kun ne ovat ilmoittaneet aikomuksestaan komissiolle ja liittäneet mukaan asianomaisten infrastruktuurin haltijoiden kanssa laaditun ehdotuksen, jossa on otettu huomioon käytävää käyttävien tai sen käytöstä kiinnostuneiden rautatieyritysten aloitteet ja lausunnot. Asianomaiset rautatieyritykset voivat osallistua menettelyyn aina, kun merkittävät investoinnit koskevat niitä;
- tavaraliikennekäytävien perustamista koskevien perusteiden määrittelyssä olisi huomioitava jäsenvaltioiden ja infrastruktuurin haltijoiden erityistarpeet, ja näille olisi jätettävä riittävä liikkumavara päätöksenteon ja hallinnoinnin suhteen;
- kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta kunkin jäsenvaltion alueella on oltava ainakin yksi tavaraliikennekäytävä;
- komissio panee merkille tavaraliikennekäytävien perustamista koskevat ehdotukset ja tarkastelee niiden yhdenmukaisuutta liitteessä esitettyjen arviointiperusteiden kanssa.

ii) *Tavaraliikennekäytävien hallinnointi*

Komissio ehdotti, että asianomaiset infrastruktuurin haltijat perustaisivat kullekin tavaraliikennekäytävälle hallinnointielimen, joka vastaa käytävän täytäntöönpanosuunnitelman määrittelystä, toteuttamisen ohjaamisesta ja ajan tasalle saattamisesta. Lisäksi olisi perustettava työryhmä, joka koostuu tavaraliikennekäytävän strategisten terminaalien haltijoista ja omistajista. Työryhmä voisi antaa lausunnon kaikista hallinnointielimen ehdotuksista, jotka vaikuttavat suoraan strategisten terminaalien investointeihin ja hallinnointiin. Hallinnointielin ei voisi tehdä tämän lausunnon vastaista päätöstä.

Neuvosto muutti komission ehdotusta ja päätti, että asianomaisten jäsenvaltioiden on perustettava kutakin tavaraliikennekäytävää varten johtokunta, joka vastaa tavaraliikennekäytävän yleisten tavoitteiden määrittelystä, valvonnasta sekä täytäntöönpanoa ja investointien suunnittelua koskevien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta. Johtokunta muodostuu asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisten edustajista.

Asianomaisten infrastruktuurin haltijoiden on perustettava kutakin tavaraliikennekäytävää varten hallintoneuvosto, joka vastaa täytäntöönpanoa, investointien suunnittelua, infrastruktuurikapasiteettia ja palvelun laatua koskevien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta. Hallintoneuvosto muodostuu infrastruktuurin haltijoiden edustajista.

Hallintoneuvosto myös perustaa tavaraliikennekäytävän terminaalien haltijoista ja omistajista koostuvan neuvoa-antavan ryhmän. Tämä neuvoa-antava ryhmä voi antaa lausunnon kaikista hallintoneuvoston ehdotuksista, jotka vaikuttavat suoraan terminaalien investointeihin ja hallinnointiin. Se voi antaa lausuntoja myös omasta aloitteestaan. Hallintoneuvoston on otettava nämä lausunnot huomioon.

Euroopan parlamentti hyväksyi laajalti komission ehdotuksen. Se ehdotti kuitenkin kutakin tavaraliikennekäytävää varten perustettavan hallintoelimen osalta, että asianomaista tavaraliikennekäytävää käyttäviä rautatieyrityksiä tai rautatieyritysrhymittymiä olisi kuultava säännöllisesti hallintoelimestä.

Euroopan parlamentti ehdotti myös, että asianomaiset jäsenvaltiot voisivat perustaa johtokunnan, joka vastaa hallinnointielimen laatiman käytävän täytäntöönpanosuunnitelman hyväksymisestä ja sen toteuttamisen valvomisesta.

Lopuksi Euroopan parlamentti ehdotti, että kun tavaraliikennekäytävän strategisten terminaalien haltijoista ja omistajista koostuvaa työryhmää perustetaan komission ehdotuksen mukaisesti, siihen olisi otettava mukaan myös meri- ja sisävesisatamien edustajia.

iii) *Strategiset terminaalit ja ensisijainen rahti*

Komissio ehdotti, että hallintoelimen olisi laadittava strategia strategisten terminaalien kehittämiseksi, jotta ne voisivat täyttää tavaraliikennekäytävällä kuljetettavan rautatierahdin tarpeet.

Lisäksi komissio ehdotti, että hallinnointielimen olisi määriteltävä tavaraliikenteen vakioluokat, joiden olisi oltava voimassa koko tavaraliikennekäytävällä. Vähintään yhden näistä luokista (ensisijainen rahti) olisi koskettava tavaroita, joiden kuljetus on erittäin aikasidonainen ja joiden osalta edellytetään sen vuoksi tehokasta kuljetusaikaa ja taattua täsmällisyyttä.

Neuvosto poisti ensimmäisen käsittelyn kannassaan edellä mainittuja asioita koskevat komission ehdottamat artikkelit. Strategisten terminaalien osalta katsottiin, että tämä kysymys kuuluu markkinoiden ratkaistavaksi. Ensisijaisen rahdin osalta katsottiin, että se voi syriä erityisesti matkustajajunia.

Euroopan parlamentti hyväksyi laajalti komission ehdotuksen. Se ehdotti kuitenkin strategisten terminaalien osalta, että lisättäisiin viittaus yhtenäiseen strategiaan ja multimodaalisiin solmukohtiin tavaraliikennekäytävän varrella. Tähän strategiaan olisi sisällyttävä alueellisten, paikallisten ja kansallisten viranomaisten kanssa tehtävä yhteistyö, maan hankkiminen rahtiterminaalien rakentamista varten sekä varojen saannin helpottaminen tällaisten hankkeiden edistämiseksi. Lisäksi hallinnointielimen olisi varmistettava, että terminaaleja perustetaan riittävästi strategisiin paikkoihin odotettujen liikennemäärien perusteella.

Euroopan parlamentti päätti muuttaa ensisijaista rahtia koskevan artiklan otsikoksi "Junareittien vakioluokat tavaraliikennekäytävällä". Artiklan tekstiä olisi mukautettava vastaavasti lisäämällä siihen viittaus junarahdireittien vakioluokkien säännölliseen saattamiseen ajan tasalle, minkä olisi oltava voimassa koko tavaraliikennekäytävällä. Vähintään yhden näistä luokista (helpotettu rahti) olisi sisällettävä junareitti, jolla kuljetus on ajallisesti tehokasta ja täsmällisyys taattua. Lisäksi hallinnointielimen olisi vahvistettava tavaraliikenteen vakioluokkien määrittelyperusteet kuultuaan hakijoita, jotka potentiaalisesti käyttävät tavaraliikennekäytävää.

iv) *Keskitetty palvelupiste kansainvälisiä junareittejä koskeville pyynnöille*

Komissio ehdotti, että hallinnointielimen olisi perustettava keskitetty palvelupiste vähintään yhden rajan tavaraliikennekäytävällä ylittävien tavarajunien reittejä koskeville pyynnöille ja että kaikki tällaisia junareittejä koskevat pyynnöt olisi osoitettava keskitettyyn palvelupisteeseen.

Neuvosto ei ollut yhtä mieltä komission ehdottamasta pakollisesta menettelystä ja päätti sen sijaan, että tavaraliikennekäytävän hallintoneuvosto nimeää tai perustaa infrastruktuurin haltijoiden välisen yhteistyön kautta yhteisen elimen ja/tai tietojärjestelmän, jonka avulla hakijat voivat yhdessä paikassa ja yhdellä kertaa pyytää infrastruktuurikapasiteettia vähintään yhden rajan tavaraliikennekäytävällä ylittävälle tavarajunille.

Euroopan parlamentti hyväksyi laajalti komission ehdotuksen. Se päätti kuitenkin ehdottaa, että yksittäiset tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijat voitaisiin nimetä toimimaan keskitetyn palvelupisteen asiakaspalvelutoimistona junareittejä hakeville.

v) *Hyväksytyt hakijat*

Komission ehdotuksessa annettiin muille hakijoille kuin rautatieyrittäjille ja niiden muodostamille kansainvälisille ryhmittymille oikeus pyytää junareittejä tavarakuljetusta varten, kun reitit koskevat yhtä tai useampaa tavaraliikennekäytävän osaa.

Neuvosto poisti komission ehdottaman hyväksytyjä hakijoita koskevan artiklan. Sen sijaan neuvosto katsoo, että muut hakijat kuin rautatieyrittäjät ja niiden kansainväliset ryhmittymät voivat pyytää infrastruktuuria ainoastaan junareittien tiettyjen osien osalta, jos nämä reitit sijaitsevat jäsenvaltioissa, joiden kansallisessa lainsäädännössä hyväksytään tällaiset pyynnöt.

Euroopan parlamentti hyväksyi komission ehdotuksen pienin muutoksin.

vi) *Liikenteenohjaus häiriöiden sattuessa*

Komissio ehdotti, että tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijoiden olisi laadittava ja julkaistava tavaraliikennekäytävällä tapahtuvien liikennehäiriöiden varalta eri liikennetyyppien välistä ensisijaisuutta koskevat säännöt. Tällaisissa ensisijaisuussäännöissä olisi määrättävä ainakin, että junareittiä koskevia alkuperäisiä määräyksiä noudattavalle ensisijaista rahtia kuljettavalle junalle myönnettyä reittiä ei saisi siirtää toiselle junalle eikä muuttaa, ellei junareitin alkuperäinen haltija anna lupaa sen siirtämiselle toiselle junalle tai junareitin muuttamiselle.

Neuvosto tarkisti komission ehdotusta ja päätti, että hallintoneuvosto asettaa yhteiset täsmällisyystavoitteet ja/tai vahvistaa liikenteenohjausta koskevat suuntaviivat sellaisia tilanteita varten, joissa junien liikennöinti tavaraliikennekäytävällä häiriytyy. Näiden tavoitteiden ja/tai suuntaviivojen perusteella kukin asianomainen infrastruktuurin haltija laatii eri liikennetyyppien välistä ensisijaisuutta tavaraliikennekäytävällä koskevat säännöt. Näiden ensisijaisuussääntöjen vahvistamista koskevissa periaatteissa on pyritävä saamaan verkon yleinen palautumisaika mahdollisimman lyhyeksi ottaen huomioon kaikkien kuljetustyyppien tarpeet.

Euroopan parlamentti hyväksyi laajalti komission ehdotuksen, mutta katsoi, että tavaraliikennekäytävän infrastruktuurin haltijoiden olisi laadittava ja julkaistava eri reittityyppien, erityisesti myöhässä oleville junille myönnettyjen junareittien, välistä ensisijaisuutta liikennehäiriössä koskevat säännöt kutakin tavaraliikennekäytävän osuutta varten. Tämä tapahtuisi tavaraliikennekäytävän hallintoelimeltä saadun ehdotuksen jälkeen artikkelissa tarkoitettuja periaatteita ja suunnitelmia noudattaen.

vii) *Poikkeus*

Komissio ehdotti, että jäsenvaltio voisi poiketa soveltuvien osien asetuksen säännöksistä lähettämällä perustellun poikkeamispyynnön komissiolle. Komission olisi tehtävä päätös tällaisesta pyynnöstä määriteltä neuvonantavaa menettelyä noudattaen ottaen huomioon maantieteellinen tilanne ja rautateiden tavaraliikennepalvelujen kehitys poikkeamispyynnön jättäneessä jäsenvaltiossa.

Neuvosto poisti edellä mainitun komission ehdottaman säännöksen. Sen sijaan se hyväksyi siirtymätoimenpiteitä koskevan artiklan, jossa säädetään, että tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevaa veloitetta ei sovelleta Kyproksen tasavaltaan eikä Maltan tasavaltaan niin kauan kuin niiden alueilla ei ole rautatiejärjestelmää.

Euroopan parlamentti hyväksyi komission ehdotuksen.

3. Muut Euroopan parlamentin hyväksymät tarkistukset

Muut tarkistukset, jotka eivät sisällyneet neuvoston ensimmäisen käsittelyn kantaan, koskevat erityisesti seuraavia:

- rautateiden tavaraliikenteen optimointi ja luotettavuus;
- tutkimus- ja Marco Polo -ohjelmat sekä muut unionin politiikat ja rahastot, kuten koheesiorahasto;
- tehokkaiden ja riittävien yhteyksien muodostaminen muihin liikennemuotoihin toimivan ja yhtenäisen tavarakuljetusverkon kehittämiseksi;
- suoritusindikaattoreiden määrittämisessä noudatettava menettely;
- muutokset 2 artikkelissa esitettyihin määritelmiin;
- täytäntöönpanosuunnitelman mukauttaminen;
- mahdollisia pullonkauloja koskevan viittauksen lisääminen;
- tavaraliikennekäytävän parantamisohjelma;
- määräajoin päivitettävä markkinatutkimus;

- kuljetussuorituksen luomista ja parantamista tavaraliikennekäytävällä koskevat ohjelmat;
- hakijat, jotka aikovat käyttää tavaraliikennekäytävää;
- investointisuunnitelmia koskeva strategia;
- investointisuunnitelmat;
- varakapasiteetti;
- maksu myönnettyistä mutta käyttämättömistä reiteistä;
- ensisijaisuussäännöt;
- eri suorituskannustinjärjestelmien välinen johdonmukaisuus;
- infrastruktuurin haltijoiden ja muiden kansainväliseen kapasiteetinjakoon osallistuvien kolmansien osapuolien antamat tiedot hallintoelimille.

III PÄÄTELMÄ

Neuvosto on ensimmäisen käsittelyn kantansa muodostamisessa ottanut täysin huomioon komission ehdotuksen ja Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnon. Euroopan parlamentin esittämien tarkistusten osalta neuvosto toteaa, että useat niistä on jo asian puolesta, osin tai kokonaan, sisällytetty neuvoston ensimmäisen käsittelyn kantaan.

NEUVOSTON KANTA (EU) N:o 3/2010 ENSIMMÄISESSÄ KÄSITTELYSSÄ

vahvistama kanta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta

Vahvistettu neuvostossa 1 päivänä maaliskuuta 2010

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 114 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Metsät tuottavat monenlaisia ympäristöllisiä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä, kuten puutavaraa ja muita metsätuotteita sekä ympäristöpalveluja.
- (2) Koska puutavaran ja puutuotteiden kysyntä kasvaa maailmanlaajuisesti samalla kun metsäalaa vaivaavat monissa puuntuottajamaissa institutionaaliset ja hallinnolliset puutteet, laittomasta puunkorjuusta ja siihen liittyvästä kaupasta on tullut yhä huolestuttavampia ilmiöitä.
- (3) Laiton puunkorjuu on laajalle levinnyt kansainvälisesti merkittävä ongelma. Se on vakava uhka metsille, koska se lisää metsäkatoa, josta aiheutuu noin 20 prosenttia hiilidioksidipäästöistä, vaarantaa biologisen monimuotoisuuden ja horjuttaa metsien kestävää hoitoa ja käyttöä sekä kehittämistä, sovellettavaa lainsäädäntöä noudattavien toimijoiden kaupallinen elinkelpoisuus mukaan lukien. Sillä on myös sosiaalisia, poliittisia ja taloudellisia vaikutuksia.
- (4) Euroopan parlamentille ja neuvostolle 21 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission tiedonannossa "Metsälainsäädännön soveltamisen valvonta, metsähallinto ja puukauppa (FLEGT) – Ehdotus EU:n toimintasuunnitelma" ehdotetaan toimenpidepakettia sellaisten kansainvälisten toimien tukemiseksi, joilla pyritään ratkaisemaan laitton puunkorjuu ja siihen liittyvän kaupan ongelma.

- (5) Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat suhtautuneet tiedonantoon myönteisesti ja todenneet, että unionin olisi osallistuttava maailmanlaajuisiin toimiin laitonta puunkorjuuta koskevan ongelman ratkaisemiseksi.

- (6) Tiedonannon tavoitteena on varmistaa, että unioniin tuodaan ainoastaan tuottajamaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti valmistettuja puutuotteita; tämän tavoitteen mukaisesti unioni on neuvotellut puutavaraa tuottavien maiden (kumppanimaiden) kanssa vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia, joissa sopimuspuolille asetetaan oikeudellisesti sitova velvollisuus toteuttaa lupajärjestelmä ja säännellä kyseisissä vapaaehtoisissa kumppanuussopimuksissa yksilöityjen puutavaran ja puutuotteiden kauppaa.

- (7) Ongelman laajuuden ja kiireellisuuden vuoksi on tarpeen aktiivisesti tukea laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan vastaista toimintaa, täydentää ja vahvistaa vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia koskevaa hanketta sekä tehostaa niiden poliittisten toimenpiteiden yhteisvaikutuksia, joiden tavoitteena on metsien säilyttäminen ja korkean tason saavuttaminen ympäristönsuojelussa, mukaan lukien ilmastonmuutoksen torjunta ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen estäminen.

- (8) Olisi tunnustettava niiden maiden pyrkimykset, jotka ovat tehneet vapaaehtoisia FLEGT-kumppanuussopimuksia unionin kanssa, sekä kyseisiin sopimuksiin sisällytetyt periaatteet erityisesti laillisesti tuotetun puutavaran määritelmän osalta. Lisäksi olisi otettava huomioon, että FLEGT-lupajärjestelmässä unioniin saa tuoda ainoastaan sellaista puutavaraa ja sellaisesta puutavarasta valmistettuja puutuotteita, joka on korjattu asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaan. Näin ollen puutavaraa, jota sisältyy Euroopan yhteisöön suuntautuvaa puutavaran tuontia koskevan FLEGT-lupajärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2173/2005 ⁽⁴⁾ liitteissä II ja III lueteltuihin puutuotteisiin, jotka ovat peräisin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2173/2005 liitteessä I luetelluista kumppanimaista, olisi pidettävä laillisesti korjattuna, edellyttäen, että kyseiset puutuotteet ovat mainitun asetuksen ja mahdollisten täytäntöönpanosäännösten mukaisia.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2009, s. 88.

⁽²⁾ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EUVL L 347, 30.12.2005, s. 1.

- (9) Lisäksi olisi otettava huomioon, että villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevassa yleissopimuksessa (CITES) edellytetään kyseisen yleissopimuksen osapuolilta, että ne myöntävät CITES-vientiluvan ainoastaan siinä tapauksessa, että CITES-yleissopimuksessa mainittu laji on muun muassa kerätty viejamaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Laillisesti korjattuna puutavarana olisi näin ollen pidettävä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 ⁽¹⁾ liitteissä A, B tai C luetelluista lajeista saatua puutavaraa, edellyttäen, että se on mainitun asetuksen ja mahdollisten täytäntöönpanosäännösten mukaista.
- (10) Kun otetaan huomioon, että laittoman puunkorjuun tautatekijät ja vaikutukset ovat mutkikkaita, laittoman käytäytymisen kannustimia olisi vähennettävä kohdentamalla toimenpiteet toimijoiden käyttäytymiseen.
- (11) Kansainvälisesti hyväksytyn määritelmän puuttuessa perustana laittoman puunkorjuun määrittämiselle olisi oltava sen maan lainsäädäntö, jossa puutavara on korjattu.
- (12) Monia puutuotteita käsitellään useissa prosesseissa sekä ennen niiden ensimmäistä markkinoille saattamista että sen jälkeen. Tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden välttämiseksi asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia ei olisi sovellettava kaikkiin toimitusketjun toimijoihin vaan ainoastaan niihin, jotka saattavat puutavaran ja puutuotteet ensimmäisen kerran sisämarkkinoille.
- (13) Kierrätetystä puutavarasta valmistetut tuotteet olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, kun otetaan huomioon se kohtuuton rasite, joka toimijoille aiheutuisi puutavaran alkuperää koskevien tietojen toimittamisesta mainittujen tuotteiden osalta.
- (14) Toimijoiden, jotka saattavat puutavaraa ja puutuotteita ensimmäisen kerran sisämarkkinoille, olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta ("due diligence") ja käytettävä tätä varten toimenpiteistä ja menettelyistä muodostuvaa järjestelmää, jäljempänä 'asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä', sen riskin minimoimiseksi, että ne saattavat laittomasti korjattua puutavaraa tai sellaisesta puutavarasta valmistettuja puutuotteita sisämarkkinoille.
- (15) Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä sisältää kolme riskinhallintaan liittyvää osatekijää: tietojen saanti, riskinarviointi ja havaitun riskin vähentäminen. Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän avulla olisi voitava saada tietoja sisämarkkinoille ensimmäisen kerran saatetun puutavaran ja puutuotteiden lähteistä ja toimittajista, mukaan lukien asiaankuuluvat tiedot muun muassa sovellettavan lainsäädännön noudattamisesta. Toimijoiden olisi tehtävä riskinarviointi näiden tietojen pohjalta. Jos riski havaitaan, toimijoiden olisi vähennettävä riskiä havaittuun riskiin suhteutetulla tavalla ja pyrittävä estämään laittomasti korjatun puutavaran tai sellaisesta puutavarasta valmistettujen puutuotteiden saattaminen markkinoille.
- (16) Tarpeettoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi toimijoilta, jotka jo käyttävät tämän asetuksen vaatimukset täyttäviä järjestelmiä tai menetelmiä, ei olisi edellytettävä uusien järjestelmien perustamista.
- (17) Metsäalan hyvien käytäntöjen tunnistamiseksi riskinarviointimenettelyssä voidaan käyttää sertifiointijärjestelmiä tai muita kolmannen osapuolen järjestelmiä, joilla tarkastetaan, että sovellettavaa lainsäädäntöä noudatetaan.
- (18) Puualalla on suuri merkitys unionin taloudelle. Toimijoiden järjestöt ovat tärkeitä tekijöitä tällä alalla, koska ne ajavat toimijoiden etuja laaja-alaisemmin ja ovat vuorovaikutuksessa erilaisten sidosryhmien kanssa. Lisäksi näillä järjestöillä on asiantuntemusta ja valmiuksia analysoida keskeistä lainsäädäntöä ja helpottaa jäsentensä mukautumista siihen, mutta niiden ei pitäisi tämän tietämyksensä avulla hallita markkinoita. Tämän asetuksen täytäntöönpanon helpottamiseksi ja hyvien käytäntöjen kehittämisen edistämiseksi on näin ollen asianmukaista hyväksyä organisaatiot, jotka ovat kehittäneet tämän asetuksen vaatimukset täyttäviä asianmukaisen huolellisuuden järjestelmiä. Tällaisista hyväksytyistä organisaatioista olisi julkistettava luettelo, jotta toimijat voivat käyttää näitä hyväksytyjä valvontaorganisaatioita.
- (19) Toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava, että toimijat tosiasiallisesti täyttävät tässä asetuksessa säädetyt velvollisuutensa. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa tehtävä virallisia tarkastuksia, joihin voi sisältyä tarkastuksia toimijan toimitiloissa, ja niiden olisi voitava vaatia toimijoita toteuttamaan korjaavia toimia, mikäli ne ovat tarpeen.
- (20) Toimivaltaisten viranomaisten olisi pidettävä tarkastuksista kirjaa, ja asianmukaiset tiedot olisi asetettava kaikkien hakijoiden saataville ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (21) Laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan kansainvälisyyden vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa sekä kolmansien maiden hallintoviranomaisten ja komission kanssa.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tämän asetuksen säännösten rikkomisesta koituu seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

⁽¹⁾ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

- (23) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä menettelyistä valvontaorganisaatioiden hyväksymiseksi tai niiden hyväksynnän peruuttamiseksi, täydentävistä asiaankuuluvista riskinarviointiperusteista, joita voidaan tarvita tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden lisäksi, sekä luettelosta, joka koskee puutavaraa ja puutuotteita, joihin tätä asetusta sovelletaan. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan kuulee asiantuntijoita Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan täytäntöönpanosta 9 päivänä joulukuuta 2009 annetussa komission tiedonannossa esitetyn sitoumuksen mukaisesti.
- (24) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (25) Toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava kohtuullinen aika valmistautua tämän asetuksen vaatimusten noudattamiseen.
- (26) Yksittäiset jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan vastainen toiminta, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan puutavaraa ja puutuotteita ensimmäisen kerran sisämarkkinoille saattavien toimijoiden velvollisuudet sen riskin minimoimiseksi, että markkinoille saatetaan laittomasti korjattua puutavaraa tai siitä valmistettuja puutuotteita.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'puutavaralla ja puutuotteilla' liitteessä mainittuja puutavaraa ja puutuotteita, ei kuitenkaan puutavarasta tai puutuotteista

valmistettuja puutuotteita, jotka on jo saatettu markkinoille, eikä sellaisia puutuotteita tai tuotteiden osia, jotka on valmistettu puutavarasta tai puutuotteista, joiden elinkaari on päätynyt ja jotka muutoin hävitettäisiin jätteenä;

- b) 'markkinoille saattamisella' myyntimenetelmästä riippumatta kaikkea puutavaran tai puutuotteiden vastiketta vastaan tai vastikkeetta tapahtuvaa ensimmäistä toimittamista sisämarkkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten. Siihen kuuluu myös toimittaminen kuluttajansuojasta etäostimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY ⁽²⁾ määritellyllä etäviestintävälineellä;
- c) 'toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saat-
taa puutavaraa tai puutuotteita markkinoille;
- d) 'puunkorjuumaalla' maata tai aluetta, jossa puutavara tai puutuotteiden sisältämä puutavara on korjattu;
- e) 'laillisesti korjatulla' puunkorjuumaassa sovellettavan lainsäädännön mukaisesti korjattua puutavaraa;
- f) 'laittomasti korjatulla' puunkorjuumaassa sovellettavan lainsäädännön vastaisesti korjattua puutavaraa;
- g) 'sovellettavalla lainsäädännöllä' puunkorjuumaassa voimassa olevaa lainsäädäntöä, joka kattaa seuraavat asiat:

— puunkorjuuoikeudet virallisesti määritetyillä alueilla;

— korjuuoikeuksia ja puutavaraa koskevat maksut, mukaan lukien puunkorjuuseen liittyvät tullit;

— puunkorjuu sekä siihen suoraan liittyvä ympäristö- ja metsäalan lainsäädäntö;

— kolmansien osapuolten käyttö- ja omistusoikeudet, joihin puunkorjuu vaikuttaa; ja

— metsäalaan liittyvä kauppa- ja tullilainsäädäntö.

3 artikla

FLEGT- tai CITES-luvan saaneiden puutavaran ja puutuotteiden asema

Tätä asetusta sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 2173/2005 liitteissä II ja III lueteltuihin puutuotteisiin, jotka ovat peräisin asetuksen (EY) N:o 2173/2005 liitteessä I lueteluista kumppanimaista ja jotka ovat mainitun asetuksen ja sen täytäntöönpanosäännösten mukaisia, sisältyvä puutavara katsotaan laillisesti korjatuksi.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

Tätä asetusta sovellettaessa puutavara, joka on asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteissä A, B ja C lueteltua lajia ja mainitun asetuksen ja sen täytäntöönpanosäännösten mukaista, katsotaan laillisesti korjatuksi.

4 artikla

Toimijoiden velvollisuudet

1. Toimijoiden on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ("due diligence") sen riskin minimoimiseksi, että ne saattavat laittomasti korjattua puutavaraa tai sellaisesta puutavarasta tehtyjä puutuotteita markkinoille. Tätä varten toimijoiden on käytettävä 5 artiklassa tarkoitettua menettelyistä ja toimenpiteistä muodostuvaa järjestelmää, jäljempänä 'asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä'.

2. Kunkin toimijan on ylläpidettävä käyttämäänsä asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää ja arvioitava sitä säännöllisesti, paitsi jos se käyttää 7 artiklassa tarkoitetun valvontaorganisaation perustamaa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää.

5 artikla

Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät

1. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän on sisällettävä seuraavat osatekijät:

a) toimenpiteet ja menettelyt, joilla mahdollistetaan seuraavien tietojen saanti toimijan markkinoille saattamasta puutavarasta tai puutuotteista:

- kuvaus, myös puulajin täydellinen tieteellinen nimi tai yleisnimi, tuotenimi ja tuotetyyppi;
- puunkorjuumaa ja tapauskohtaisesti myös maan sisäinen alue, jolla puutavara on korjattu;
- määrä (ilmaistuna tilavuutena, painona tai yksikkömääränä);
- toimijan tavarantoimittajan nimi ja osoite;
- asiakirjat tai muut tiedot, joista ilmenee, että kyseinen puutavara ja kyseiset puutuotteet ovat sovellettavan lainsäädännön mukaisia;

b) riskinarviointimenettelyt, joilla toimija voi analysoida ja arvioida sitä riskiä, että laittomasti korjattua puutavaraa tai sellaisesta puutavarasta valmistettuja puutuotteita saatetaan markkinoille.

Menettelyissä on otettava huomioon a alakohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi muun muassa seuraavat asiaankuuluvat riskinarviointiperusteet:

- sovellettavan lainsäädännön noudattamista koskeva varmistus, joka voi sisältää sertifiointijärjestelmän tai muita

kolmannen osapuolen järjestelmiä, joilla tarkastetaan, että sovellettavaa lainsäädäntöä noudatetaan;

- tiettyjen puulajien laittoman puunkorjuun levinneisyys;
- laittoman puunkorjuun tai laittomien käytäntöjen levinneisyys puunkorjuumaassa ja/tai maan sisäisellä alueella, josta puutavara on korjattu;
- puutuotteiden toimitusketjun monimutkaisuus;

c) riskinvähentämismenettelyt, jotka sisältävät riittävät ja oikeasuhteiset toimenpiteet ja menettelyt riskin tosiasialliseksi vähentämiseksi ja joissa voidaan myös edellyttää lisää tietoja tai asiakirjoja ja/tai kolmannen osapuolen toteuttamaa tarkastusta, paitsi jos b alakohdassa tarkoitetuissa riskinarviointimenettelyissä havaittu riski on vähäinen.

2. Edellä olevan 1 kohdan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, paitsi siltä osin kuin kyse on tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista täydentävistä asiaankuuluvista riskinarviointiperusteista, hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Nämä säännöt on hyväksyttävä viimeistään ... (*).

3. Markkinakehityksen ja tämän asetuksen täytäntöönpanosta saatavien kokemusten huomioon ottamiseksi, erityisesti 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista kertomuksista välittyviltä osin, komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä sellaisten täydentävien asiaankuuluvien riskinarviointiperusteiden osalta, joita voidaan tarvita tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen lisäksi. Antaessaan tällaisia delegoituja säädöksiä komissio tekee ratkaisunsa tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

Tässä kohdassa tarkoitettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 13, 14 ja 15 artiklassa vahvistettuja menettelyjä.

6 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa tämän asetuksen soveltamisesta.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisten toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet viimeistään ... (**). Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista toimivaltaisten viranomaisten nimien tai osoitteiden muutoksista.

2. Komissio julkaisee toimivaltaisten viranomaisten luettelon muun muassa internetissä. Luettelo saatetaan säännöllisesti ajan tasalle.

(*) Lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

(**) Lisätään päivämäärä, joka on kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

7 artikla

Valvontaorganisaatiot

1. Valvontaorganisaatio hoitaa seuraavia tehtäviä:

- a) pitää yllä ja arvioi säännöllisesti asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää 5 artiklan mukaisesti ja myöntää toimijoille oikeuden käyttää sitä;
- b) tarkistaa, että kyseiset toimijat käyttävät sen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää oikein;
- c) toteuttaa asianmukaisia toimia tapauksissa, joissa toimija ei käytä sen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää oikein, ja ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille, jos toimija käyttää järjestelmää törkeästi tai toistuvasti väärin.

2. Organisaatio voi hakea valvontaorganisaation asemaa, jos se täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) se on oikeushenkilö ja laillisesti sijoittautunut unioniin;
- b) sillä on valmiudet hoitaa 1 kohdassa mainittuja tehtäviä; ja
- c) se hoitaa tehtäviään eturistiriitoja välttäen.

3. Edellä 2 kohdassa esitetyt vaatimukset täyttävä hakija hyväksytään valvontaorganisaatioksi jollakin seuraavista tavoista:

- a) jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä valvontaorganisaatio, joka aikoo hoitaa tehtäviään pelkästään kyseisessä jäsenvaltiossa, ja ilmoitettava asiasta tämän jälkeen viipymättä komissiolle;
- b) ilmoitettuaan asiasta jäsenvaltioille komissio hyväksyy valvontaorganisaation, joka aikoo hoitaa tehtäviään useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa tai kaikkialla unionissa.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisin väliajoin tarkastettava, että niiden lainkäyttöalueella toimivat valvontaorganisaatiot hoitavat 1 kohdassa säädettyjä tehtäviä jatkuvasti ja täyttävät 2 kohdassa asetetut vaatimukset.

5. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että komission hyväksymä valvontaorganisaatio joko ei enää hoida 1 kohdassa säädettyjä tehtäviä tai ei enää täytä 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle.

6. Toimivaltaiset viranomaiset tai komissio voivat peruuttaa valvontaorganisaation hyväksynnän, jos toimivaltainen viranomainen tai komissio on todennut, että valvontaorganisaatio

ei enää hoida 1 kohdassa säädettyjä tehtäviä tai täytä 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia. Toimivaltainen viranomainen tai komissio voi peruuttaa ainoastaan sellaisen hyväksynnän, jonka se itse on myöntänyt. Ennen hyväksynnän peruuttamista komissio ilmoittaa asiasta asianomaisille jäsenvaltioille. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava hyväksynnän peruuttamisesta komissiolle.

7. Valvontaorganisaatioiden hyväksymistä tai niiden hyväksynnän peruuttamista koskevien menettelysääntöjen täydentämiseksi ja, jos saadut kokemukset sitä edellyttävät, niiden muuttamiseksi, komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä. Antaessaan tällaisia delegoituja säädöksiä komissio tekee ratkaisunsa tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

Tässä kohdassa tarkoitettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 13, 14 ja 15 artiklassa vahvistettuja menettelyjä. Nämä säädökset on annettava viimeistään ... (*).

8. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tiheyttä ja luonnetta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka ovat tarpeen kyseisen kohdan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi, hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Nämä säännöt on hyväksyttävä viimeistään ... (*).

8 artikla

Valvontaorganisaatioiden luettelo

Komissio julkaisee valvontaorganisaatioiden luettelon *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa sekä omilla verkkosivuillaan. Luettelo saatetaan säännöllisesti ajan tasalle.

9 artikla

Toimijoita koskevat tarkastukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tarkastuksia sen toteamiseksi, noudattavatko toimijat 4 ja 5 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

2. Toimijoiden on annettava kaikki tarvittava apu, jolla helpotetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tekemistä.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten perusteella todetaan puutteita, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ilmoituksen korjaavista toimenpiteistä, jotka toimijan on toteutettava. Ellei toimija toteuta tällaisia korjaavia toimenpiteitä, voidaan määrätä seuraamuksia 17 artiklan mukaisesti.

(*) Lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

10 artikla

Tiedot tarkastuksista

1. Toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kirjaa 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tarkastuksista ja ilmoitettava erityisesti tarkastusten luonne ja tulokset, ja niiden on pidettävä kirjaa myös mahdollisista 9 artiklan 3 kohdan nojalla annetuista korjaavia toimenpiteitä koskevista ilmoituksista. Kutakin tarkastusta koskevat tiedot on säilytettävä vähintään 5 vuotta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on asetettava kaikkien hakijoiden saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

11 artikla

Yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa sekä kolmansien maiden hallintoviranomaisten ja komission kanssa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten sekä komission kanssa 7 artiklan 4 kohdassa ja 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa todetuista vakavista puutteista ja 17 artiklan mukaisesti määrätyistä seuraamuksista.

12 artikla

Liitteen muutokset

Jotta otettaisiin huomioon tämän asetuksen täytäntöönpanosta saatavat kokemukset, erityisesti 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista kertomuksista välittyviltä osin, sekä puutavaran ja puutuotteiden teknisissä ominaisuuksissa, niiden loppukäyttäjien suhteen ja tuotantoprosesseissa tapahtunut kehitys, komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä muuttamalla ja täydentämällä liitteessä olevaa puutavaran ja puutuotteiden luetteloa. Tällaisilla säädöksillä ei saa aiheuttaa toimijoille suhteetonta taakkaa. Antaessaan tällaisia delegoituja säädöksiä komissio tekee ratkaisunsa tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

Tässä artiklassa tarkoitettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 13, 14 ja 15 artiklassa vahvistettuja menettelyjä.

13 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 5 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 7 kohdassa ja 12 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä seitsemän vuoden ajan tämän asetuksen voimaantuloista lukien. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kolme kuukautta ennen kuin kolmen vuoden kausi tämän asetuksen soveltamispäivästä päättyy. Sä-

dösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 14 artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 14 ja 15 artiklassa säädettyjä ehtoja.

14 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 5 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 7 kohdassa ja 12 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, ilmoittaa asiasta toiselle lainsäätäjälle ja komissiolle viimeistään kuukautta ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

3. Peruuttamispäätös lopettaa päätöksessä mainitun säädösvallan siirron. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempanä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan umpeutuessa vastustanut delegoitua säädöstä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseistä päivää ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä, delegoitu säädös tulee voimaan päivänä, joka mainitaan sen säännöksissä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

16 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2173/2005 11 artiklan nojalla perustettu metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa käsittelevä komitea (FLEGT-komitea).

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

17 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättävistä seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi sekä ilmoitettava sille viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

18 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on sen jälkeen, kun tätä asetusta on alettu soveltaa, annettava komissiolle joka toinen vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kertomus tämän asetuksen soveltamisesta kahden edellisen vuoden aikana.

2. Näiden kertomusten perusteella komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavan kertomuksen.

3. Komissio arvioi viimeistään ... (*) ja sen jälkeen joka kuudes vuosi tämän asetuksen soveltamista koskevien kertomusten ja siitä saatujen kokemusten perusteella uudelleen tämän asetuksen toimintaa ja tehokkuutta, erityisesti pieniin ja keskiuuriin yrityksiin kohdistuvien hallinnollisten seurausten ja tuotteiden määrittelyn osalta. Kertomuksiin liitetään tarvittaessa asiaankuuluvia säädösehdotuksia.

19 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... (**) lähtien. Asetuksen 5 artiklan 2 kohtaa, 6 artiklan 1 kohtaa sekä 7 artiklan 7 ja 8 kohtaa sovelletaan kuitenkin asetuksen voimaantulopäivästä lähtien.

20 artikla

Julkaiseminen

Tämä asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

...

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

...

(*) Lisätään päivämäärä, joka on 36+30 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

(**) Lisätään päivämäärä, joka on 30 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

LIITE

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat puutavara ja puutuotteet neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ liitteessä I vahvistetussa yhdistetyssä nimikkeistössä olevan luokittelun mukaisesti

- 4401 Polttopuu, rankoina, pölkkyinä, halkoina, oksina, risukimppuina tai niiden kaltaisissa muodoissa; puu lastuina ja hakkeena; sahanpuru ja puujäte, myös pölkkyiksi, briketeiksi, rakeiksi tai niiden kaltaiseen muotoon yhteenpuristettu
- 4403 Raakapuu, myös jos siitä on poistettu kuori tai pintapuu, tai karkeasti syrjäyty puu
- 4406 Puiset rata- ja raitiotiepölkkyt
- 4407 Puu, sahattu tai veistetty (chipped) pituussuunnassa, tasoleikattu tai viiluksi sorvattu, myös höylätty, hiottu tai päästään jatkettu, paksuus suurempi kuin 6 mm
- 4408 Viilut vanerointia (myös kerrostettua puuta tasoleikkaamalla saadut), ristiinliimattua vaneria tai niiden kaltaista kerrostettua puuta varten ja muu puu, sahattu pituussuunnassa, tasoleikattu tai viiluksi sorvattu, myös höylätty, hiottu, saumattu tai päästään jatkettu, paksuus enintään 6 mm
- 4409 Puu (myös yhdistämättömät laatat ja rimat parkettilattioita varten), yhdeltä tai useammalta syrjältä tai pinnalta koko pituudelta muotoiltu (pontattu, puolipontattu, viistottu, pontattu viistotuun syrin, helmipontattu, tehty muotolistoiksi tai -laudoiksi, pyöristetty tai vastaavilla tavoilla työstetty), myös höylätty, hiottu tai päästään jatkettu
- 4410 Puusta valmistettu lastulevy ja "oriented strand board" -levy sekä niiden kaltaiset levyt, myös hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella yhteenpuristetut;
- 4411 Puusta tai muusta puumaisesta aineesta valmistettu kuitulevy, myös hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella yhteenpuristettu;
- 4412 Ristiinliimattu vaneri, vaneroidut puulevyt ja niiden kaltainen kerrostettu puu;
- 4413 00 00 Tiivistetty puu, möhkäleinä, levyinä, rimoina tai profiileina;
- 4414 00 Puiset maalausten, valokuvien, peilien ja niiden kaltaisten tavaroiden kehykset;
- 4415 Puiset pakkauslaatikot, -rasiat, -häkit, -pytyt ja niiden kaltaiset päällykset; puiset kaapeli- ja johdinkelat; kuormalavat, laatikkokuormalavat ja muut puiset lastauslavat; puiset kuormauslavojen lavakaulukset; ruumisarkut;
- (Tähän eivät kuulu pakkausmateriaalit, joita käytetään yksinomaan toisen markkinoille saatetun tuotteen tukemisessa, suojaamisessa tai kantamisessa.)
- 4416 00 00 Puiset drittelit, tynnyrit, sammiot, saavit ja muut tynnyriteokset sekä niiden puuosat, myös kimmet;
- 4418 Rakennuspuusepän ja kirvesmiehen tuotteet, myös puiset solulevyt, yhdistetyt lattialaatat, päreet ja paanut; puu (myös yhdistämättömät laatat ja rimat parkettilattioita varten), yhdeltä tai useammalta syrjältä, pinnalta tai päästä koko pituudelta muotoiltu (pontattu, puolipontattu, viistottu, pontattu viistotuun syrin tai päin, helmipontattu, tehty muotolistoiksi tai -laudoiksi, pyöristetty tai vastaavilla tavoilla työstetty), myös höylätty, hiottu tai päästään jatkettu;
- Yhdistetyn nimikkeistön 47 ja 48 ryhmään kuuluva massa ja paperi, lukuun ottamatta bambupohjaisia tuotteita ja keräystuotteita (jätetuotteita)
- 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 ja 9403 90 30 Puuhuonekalut
- 9406 00 20 Tehdasvalmisteiset rakennukset.

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetukset (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio antoi 17. lokakuuta 2008 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta. Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 192 artiklan 1 kohtaan.
2. Euroopan parlamentti antoi 22. huhtikuuta 2009 ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa ⁽¹⁾. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 1. lokakuuta 2009, ja alueiden komitea ilmoitti, ettei se aikonut antaa lausuntoa.
3. Neuvosto vahvisti 1. maaliskuuta 2010 ensimmäisen käsittelyn kantansa SEUT 294 artiklan mukaisesti.

II TAVOITTEET

Asetuksen tarkoituksena on minimoida riski siitä, että sisämarkkinoille saatetaan laittomasti korjattua puutavaraa. Se perustuu asianmukaisen huolellisuuden (due diligence) periaatteeseen ja sen kohteena on se tapahtuma, jolloin puutavara ja siitä valmistetut puutuotteet saatetaan sisämarkkinoille ensimmäisen kerran. Neuvosto on periaatteessa säilyttänyt komission systeemilähestymistavan. Se on sen vuoksi keskittynyt laatimaan toimijan ennakkoivaa toimintaa koskevat lakisääteiset vaatimukset.

III NEUVOSTON ENSIMMÄISEN KÄSITTELYN KANNAN ERITTELY

1. Yleisiä huomioita

Euroopan parlamentti hyväksyi 22. huhtikuuta 2009 ensimmäisessä käsittelyssä 75 tarkistusta.

Neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta sisältää monia Euroopan parlamentin tarkistuksia joko osittain tai periaatteessa. Näistä mainittakoon varsinkin se, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä asetuksen vaikutukseen pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (tarkistukset 22, 29, 47 ja 72), asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle ei tulisi jättää puutavaraa ja puutuotteita, joihin sovelletaan pakollisia ympäristökestävyysskriteereitä (tarkistukset 21 ja 32), ja komission tulisi hyväksyä valvontaorganisaatiot, jotka aikovat toimia useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa (tarkistukset 51–56).

Muita tarkistuksia ei kuitenkaan otettu neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannassa huomioon, koska neuvosto katsoi, että niistä oli tullut tarpeettomia tekstiin tehtyjen muutosten myötä. Neuvosto sisällytti kantaan tiettyjä 1. joulukuuta 2009 voimaan tulleesta Lissabonin sopimuksesta johtuvia muutoksia, erityisesti oikeudellisen kehyksen, jolla korvataan komiteamenettely. Koska Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunto annettiin melkein seitsemän kuukautta ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, ei komiteamenettelyyn liittyvillä tarkistuksilla ollut enää merkitystä eikä niitä näin ollen otettu huomioon.

Neuvoston ensimmäisen käsittelyn kantaan sisältyy myös muita muutoksia kuin Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnon sisältämät tarkistukset. Seuraavassa esitetään sisältöä koskevat muutokset. Sanamuotoon on lisäksi tehty muutoksia tekstin selkeyttämiseksi tai asetuksen yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

2. Erityiset huomautukset

Määritelmät

Alkuperäiseen ehdotukseen tehtiin seuraavat muutokset:

- ”puutavaran ja puutuotteiden” määritelmää muutettiin siten, että se ei koske kierrätettyjä puutuotteita, joilla tarkoitetaan puutuotteita tai tuotteiden osia, jotka on valmistettu puutavaraa tai puutuotteista, joiden elinkaari on päättynyt ja jotka muutoin hävitettäisiin jätteenä, koska katsottiin, että olisi kohtuutonta vaatia toimijoita varmistamaan tietoja, jotka koskevat kierrätetyissä tuotteissa olevan puutavaran alkuperäistä lähdettä;

⁽¹⁾ 8881/09.

- puutavaralle ja puutuotteille, joihin sovelletaan pakollisia ympäristökestävyyskriteereitä, ehdotettu poikkeus poistettiin (tarkistus 21 ja 32);
- tarkennettiin, että kertaalleen markkinoille saatetuista puutavarasta tai puutuotteista valmistetut puutuotteet olisi jätettävä puutavaraa ja puutuotteita koskevan määritelmän ulkopuolelle (tarkistus 34);
- neuvosto tarkensi "markkinoille saattamisen" merkitystä lisäämällä, että se sisältää kaikki myyntimenetelmät, myös toimittamisen etäviestintävälineellä;
- lisättiin puunkorjuualueen käsite, jota voidaan soveltaa silloin, kun maan sisällä on alueellisia eroja;
- "puunkorjuumaan" määritelmää laajennettiin siten, että se sisältää maiden lisäksi alueet;
- "riskienhallinnan" ja "valvontaorganisaation" käsitteet poistettiin, koska näiden käsitteiden kattavamman kuvauksen katsottiin sisältyvän niitä koskeviin artikloihin.

Sovellettava lainsäädäntö

Sovellettavan lainsäädännön määritelmä on yksi asetusehdotuksen keskeisistä kysymyksistä, koska toimijan on saatava tietoa puutavaraan ja puutuotteisiin sovellettavan lainsäädännön noudattamisesta. Neuvosto on pyrkinyt löytämään oikean tasapainon sen välillä, luetellaanko monien eri alojen lainsäädäntöä laajasti vai asianmukaiset lainsäädännön alat yleisesti. Neuvosto on laajentanut komission ehdotuksessa esitettyä määritelmää sisällyttämällä siihen metsälainsäädännön, metsäalaaan suoraan liittyvän ympäristölainsäädännön sekä kauppa- ja tullilainsäädännön. Neuvosto on lisännyt alan "maankäyttöä ja maanomistusta koskevien kolmansien osapuolien lailliset oikeudet...", minkä voidaan katsoa lähentyvän Euroopan parlamentin näkemystä, jossa mainitaan "omaisuuden hallintaoikeus ja alkuperäiskansojen oikeudet" (tarkistus 38). Neuvosto katsoi kuitenkin, että Euroopan parlamentin työlainsäädäntöä ja hyvinvointia koskevaa yhteisön lainsäädäntöä koskevat tarkistukset olivat ongelmallisia oikeudelliselta ja käytännön kannalta.

Due diligence -järjestelmät

Neuvosto piti tärkeänä asetusehdotuksen tärkeimpien osien tarkentamista. Sen vuoksi se on jakanut due diligence -järjestelmän kolmeen osatekijään: tietojen saanti, riskinarviointimenettely ja riskin vähentäminen. Euroopan parlamentti katsoi myös tarkistuksessa 37, että riskin määrittelyä ja riskin vähentämistä koskevat kaksi osatekijää on esitettävä selkeästi.

Riskinarviointiprosessien osalta neuvosto esitti neljä riskinarviointiperustetta, joita voidaan täydentää SEUT 290 artiklan mukaisesti.

Asetusehdotuksen 5 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa neuvosto pyrki tekemään eron riskinarviointi- ja riskinhallintamenettelyjen välillä ottaen huomioon eri tekijöitä kuten tuotteen ja alkuperän monimutkaisuus, ilmoittamatta nimenomaisesti tilanteita, jotka edellyttävät erityistä huomiota joko tiukempia tai keveämpiä vaatimuksia soveltamalla (tarkistus 47).

Neuvosto ei Euroopan parlamentista poiketen laajentanut due diligence -velvoitetta muihin kuin niihin toimijoihin, jotka saattavat puutavaraa ja puutuotteita sisämarkkinoille ensimmäisen kerran (tarkistukset 15, 17, 19, 20, 31, 33, 35, 41, 42, 43 ja 50). Laajentamisen katsottiin aiheuttavan kohtuutonta rasitetta.

Neuvosto sisällytti ehdotukseen mahdollisuuden, jonka mukaan toimijalla on valittavanaan kolmea erilaista due diligence -järjestelmää – omansa, valvontaorganisaation tarjoama tai kolmannen osapuolen tarjoama järjestelmä.

Soveltamisala

Neuvosto poisti Euroopan parlamentin tavoin komission ehdotukseen sisältyneen poikkeuksen puutavaralle, johon sovelletaan pakollisia ympäristökestävyyskriteereitä (tarkistukset 21 ja 32).

Liite

Neuvosto järjesti uudelleen liitteessä olevat puutuotteet CN-koodien numeroinnin mukaisesti ja lisäsi joitakin tuoteluokkia. Se katsoi, että tässä vaiheessa muiden luokkien lisääminen aiheuttaisi toimijoille liian paljon rasitteita (tarkistukset 74 ja 75).

Valvontaorganisaatiot

Neuvosto oli yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa siitä, että on tärkeää soveltaa yhdenmukaisia vaatimuksia kaikkialla EU:ssa ja ehdotti, että komission olisi myös hyväksyttävä valvontaorganisaatiot. Neuvosto erotti toisistaan valvontaorganisaatiot sen mukaan, aikovatko ne hoitaa tehtäviään yhdessä vai useammassa jäsenvaltiossa. Se katsoi, että komission tulisi hyväksyä ne organisaatiot, jotka aikovat hoitaa tehtäviään useissa jäsenvaltioissa (tarkistukset 51, 53, 54, 55 ja 56) (vrt. 7 artiklan 3 kohta). Katsottiin kuitenkin olevan käytännöllisempää, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vastaa niiden valvontaorganisaatioiden hyväksymisestä, jotka hoitavat tehtäviään vain kyseisessä jäsenvaltiossa. Neuvosto katsoi Euroopan parlamentin tavoin, että valvontaorganisaation on tärkeää hoitaa tehtäviään eturistiriitoja välttämällä (tarkistus 51) (vrt. 7 artiklan 2 kohdan c alakohda). Sillä, onko valvontaorganisaatio julkinen vai yksityinen yhteisö, ei katsottu olevan merkitystä (tarkistukset 51 ja 52).

Seuraamukset

Neuvosto harkitsi seuraamusluettelon lisäämistä (tarkistus 69), mutta päätti perusteellisten keskustelujen jälkeen säilyttää komission ehdotuksen muotoilun, joka on EU:n lainsäädännössä yleisesti sovittu muotoilu. Monet jäsenvaltiot katsoivat, että seuraamusten tason ja sisällön määrittäminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Lisäksi seuraamusluettelon vahvistaminen nosti esiin joitakin käytännön kysymyksiä, kuten luettelon tyhjentyvyys ja ongelmat, jotka liittyvät kaikkien mahdollisten rikkomusten määrittelyyn tässä vaiheessa.

Kielto

Neuvosto on periaatteessa säilyttänyt komission ehdotuksen systeemilähestymistavan. Toimijoiden on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ("due diligence") minimoidakseen sen riskin, että ne saatavat laittomasti korjattua puuta olevaa puutavaraa tai puutuotteita markkinoille. Neuvosto ei ole yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa siitä, että laillisuus olisi varmistettava kiellolla (tarkistukset 17, 19, 31, 42 (3 artiklan 1 kohdan osalta), 43, 50 ja 71). Soveltamisalan tällaisen laajentamisen ei katsottu olevan ehdotuksen hengen mukaista eikä sitä siten hyväksytty.

Soveltaminen

Neuvosto piti epärealistisena soveltaa asetusta vain vuoden kuluttua sen voimaantulosta, niin toivottavaa kuin se olisikin (tarkistus 73). Jotta toimijoilla olisi aikaa sopeutua uuteen tilanteeseen ja täytäntöönpanotoimenpiteet saataisiin toteutettua, ehdotettiin, että asetusta ryhdyttäisiin soveltamaan 30 kuukauden kuluttua sen voimaantulosta.

Pienten ja keski suurten yritysten / toimijoiden tilanne

Neuvosto on Euroopan parlamentin tavoin ottanut huomioon pienten ja keski suurten yritysten ja toimijoiden erityistilanteen (tarkistukset 22, 29, 47 ja 72). Se on esimerkiksi ottanut käyttöön 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa käsitteen *vähäinen riski*. Ehdotuksen 12 artiklassa säädetään, että delegoiduilla säädöksillä, joilla muutetaan ja täydennetään puutavaran ja puutuotteiden luetteloa, ei saisi aiheuttaa toimijoille suhteetonta taakkaa. Neuvosto lisäsi kertomuksia koskevaan 18 artiklaan sen, että kertomuksessa olisi otettava erityisesti huomioon pieniin ja keski suuriin yrityksiin kohdistuvat hallinnolliset seuraukset.

Johdanto-osan kappaleet ja viittaukset ympäristökysymyksiin (metsien kestävä hoito ja käyttö)

Euroopan parlamentti on lisännyt huomattavan määrä johdanto-osan kappaleita, joissa otetaan huomioon metsäympäristö, biologinen monimuotoisuus, metsien ekosysteemit ja metsien kestävä hoito ja käyttö (tarkistukset 2–8, 10, 11 ja 14). Neuvosto pitää tällaisia viittauksia, joiden tavoitteet ovat sinänsä toivottavia, tarpeettomina, kun otetaan huomioon, että asetuksen ydinajatuksena on due diligence -järjestelmä, jota noudattaen toimijoiden on minimoitava se riski, että ne saattavat laittomasti korjattua puutavaraa tai puutuotteita markkinoille. Lisäksi johdanto-osan kappaleiden tarkoituksena on perustella asetuksen säännökset, mutta tässä tapauksessa johdanto-osan kappaleilla ei ollut yhteyttä mihinkään artikloihin.

Uudelleentarkastelu

Neuvosto oli yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa siitä, että komission on toteutettava asetuksen uudelleentarkastelu ja uudelleentarkastelussa olisi erityisesti otettava huomioon asetuksen hallinnolliset seuraukset pienille ja keskisuurille yrityksille (tarkistus 72).

3. Muut neuvoston lisäämät uudet muutokset**FLEGT- tai CITES-luvan saaneiden puutuotteiden asema**

FLEGT- ja CITES-luvan saaneita puutavaraa ja puutuotteita koskeva säännös esitetään erillisessä artiklassa, koska asetuksessa katsotaan FLEGT- ja CITES-lupien olevan riittävä todiste laillisesta korjuusta.

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö

Neuvosto katsoi, että ainoastaan vakavista puutteista tulisi käydä 11 artiklassa tarkoitettua tietojenvaihtoa. Neuvosto tarkensi myös, että määrätyistä seuraamuslajeista tulisi myös vaihtaa tietoja.

Kohde

Asetuksessa vahvistettujen velvoitteiden tarkoituksen selventämiseksi neuvosto lisäsi, että tavoitteena on minimoida laittomasti korjatun puutavaran tai siitä tehtyjen puutuotteiden markkinoille saattamisen riski.

Lissabonin sopimuksen aiheuttamat muutokset

Koska neuvosto katsoo, että toimivalta tulisi delegoida komissiolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla, se lisäsi kolme uutta artiklaa, jotka ovat tarpeen tällaisille delegoiduille säädöksille (5 artiklan 3 kohta, 7 artiklan 7 kohta ja 12 artikla) sekä uuden johdanto-osan kappaleen. Vastaavasti neuvosto mukautti SEUT 291 artiklan nojalla toteutettavia täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevia säännöksiä.

IV LOPUKSI

Neuvosto katsoo, että sen ensimmäisen käsittelyn kanta vastaa komission ehdotuksen perustavoitteita. Se muodostaa tasapainoisen toimenpidekokonaisuuden, joka edesauttaa laittoman puunkorjuun torjunnan tavoitteiden toteutumista.

Neuvosto odottaa rakentavaa keskustelua Euroopan parlamentin kanssa, jotta toimiva yhteisymmärrys asetuksesta voitaisiin saada pikaisesti aikaan.

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI